

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Fałszywe, tupet i ignorancja...

Foerster nie przywiózł z Berlina nic nowego

GDANSK, (PAT). — Wczoraj wieczorem na długim rynku w Gdańsku wygłosił p. Foerster mowę, na wstępie której zwrócił się przeciwko stanowisku i rzekomym „grozom” Polski, szczególnie przeciwko prasie polskiej oraz stanowisku urzędowym kół.

Zacytował szereg głosów prasy polskiej w sfałszowanej formie, w brzmieniu, podawanym przez prasę niemiecką, przytoczył następnie sfałszowane przez propagandę niemiecką a znane już również z prasy niemieckiej, rzekome oświadczenia polskich mężów stanu, wreszcie przeszedł do omawiania prasy francuskiej, angielskiej i amerykańskiej, cytując głosy nieznanymi lub zgłola anonimowych autorów, podtrzymujących jakoby tezę niemiecką.

Następnie „na wiadomości Polskiej” oświadczył, że groźby wojenne brynajmiej Gdańska nie przesłuszają, do nie jest on osamotniony. — Stwierdził w końcu, że obecna sytuacja jest nie do utrzymania. Za tym przemawiać ma historia Gdańska, którą odpowiednio p. Foerster przykroił do planów przebudowy wschodniej granicy Rzeszy od Bałtyku do Brenneru, któremu to zagadnieniu więcej czasu poświęcił, niż samemu Gdańskowi. Dał w ten sposób jeden dowód więcej, że nie chodzi o Gdańsk, lecz o przebudowę i zmianę granic w Europie pod dyktando niemieckie.

„Historyczna” argumentacja p. Foerstera w rodzaju tego, że do roku 1919 nikt inny poza Niemcami nie decydował w Gdańsku, przynosi za-

szczy: jego erudycji naukowej.

PARYŻ, (PAT). — Prasa paryska stwierdza, iż ostatnich kilka dni przyniosły nowe napięcie w stosunkach polsko-niemieckich gwałtowna i nieprzebiegająca w określonych kampanii antypolska daje prasy powód do dalszych komentarzy. Donnadieu w „L'epoque” nie wierzy aby Foerster zdobył się na ogłoszenie jakiegos faktu dokonanego, gdyż kanclerz Hitler zdaje sobie spra-

wę, że przyniosłoby to w odpowiedzi piorunującą reakcję Polscy.

Wydaje się — ciągnie dalej publicysta, iż Trzecia Rzesza przede wszystkim chce w dalszym ciągu podtrzymać napięcie w Europie, aby znużyć jednak nerwowo przeciwnika. Polacy jednak wykazali, że mają nerwy solidne.

Prasa paryska, jeśli chodzi o ocenę sytuacji, jeszcze raz z całym na-

ciśkiem wypowiada przekonanie, że jedyną rzeczą, która może powstrzymać agresję Niemiec w Europie, jest mocne trzymanie frontu pokoju przez Francję, Anglię i Polskę. W tym sensie wypowiada się Bailby, red. nac. „Journal-Echo de Paris”, reprezentujący często opinię francuskich sfer gospodarczych. Potwierdza on wczoraj wyraźnie, że Francja zdecydowana jest wyciągnąć ostateczne konsekwencje ze swych zobowiązań.

Jak się „zasila” partia

Zatrano połowę majątku 60% wszystkich stowarzyszeń

PARYŻ, (PAT.) Agencja Havasa donosi z Wiednia: 6000 stowarzyszeń spośród 10.000 zarejestrowanych w Wiedniu, rozwiązały władze. Odnosne rozporządzenia zostały ogłoszone w urzędowej „Wiener Ztg.”. Wśród rozwiązanych znajduje się m.in. Cercle francusko-wiedeńskie, Stowarzyszenie Przyjaciół Angielsko-Austriackich, liczne stowarzyszenia sportowe, katolickie itd. Majątki zlikwidowanych organizacji podzielone zostały w ten sposób, że połowa przechorzi na własność wiedeńskiej organizacji partii narodowo-socialistycznej, połowa zaś mają za rządcą komisarzy sekwestracyjnych.

Władze gdańskie aresztowały konduktora autobusu z Gdyni

GDYNIA, (PAT). — Antoni Świerczyński zam. w Gdyni, konduktor autobusu miejskiego tow. komunikacyjnego w Gdyni, utrzymującego stałą komunikację autobusową pomiędzy Gdynią a Sopotami, został aresztowany przez władze gdańskie na gdańskim punkcie granicznym koło Kółki. Aresztowanie rzekomo nastąpiło

za to, że Świerczyński posiadał przy sobie egzemplarz „Kurieru Bałtyckiego”, dziennika wychodzącego w Gdyni, a mającego odebrany debet na terenie W. M. Gdańska.

Konduktor Świerczyński zabrany został z autobusu, którym jechał i odwieziony do prezydium policji w Gdańsku.

Gen. Brauchitz deklamuje o pokojowości Hitlera

BERLIN, (PAT.) W Duesseldorfie przemówił głównodowodzący armii lądowej gen. Brauchitz do robotników niemieckich wyłówni przemysłu wojennego. Przemówienie transmitowały radiostacje w Kolonii i Deutschlandsender.

Przemówienia głównodowodzącego armii niemieckiej wysłuchali na wielkich apelach zbiorowych przy głośnikach

wszyscy robotnicy wszystkich niemieckich wyłówni wojskowych rozsiadanych po terenie całej Rzeszy.

Widocznym celem przemówienia gen. Brauchitza było zapewnienie robotników o głęboko pokojowych zamiarach kanclerza, który zmuszony dopiero „ostatecznością” wejdzie w wojnę.

Litwa upomni się o swoją przestrzeń

8 mm. wybrzeża morskiego na 1 mieszkańca Litwy

KOWNO, (PAT). — W związku z obecnym tygodniem morza podkreśla „Laikas” w artykule wstępnym, że po utracie Klajpedy na jednego mieszkańca Litwy wypada 8 mm. wybrzeża morskiego.

Rozpoczęta przed 700 laty walka o morze nie jest jeszcze zakończona. 8 mm. wybrzeża na 1 mieszkańca Litwy, stwierdza pismo, mówią więcej, niż traktaty naukowe.

Litwin nie może wyrzec się posia-

danego skrawka morza i musi zobowiązać do tego samego w testamencie swoich potomków.

KOWNO, (PAT). Profesor historii na Uniwersytecie Witolda Wielkiego w Kownie, Ivinskis drukuje na łamach „XX Amziusa” dalszy ciąg rozważań nad historią walk o litewskie wybrzeża morskie. Prof. Ivinskis podkreśla, że w czasie wojny 13-letniej, czyli w r. 1453 — 66, Litwa mia-

ła sposobność zdobycia dla siebie lepszej granicy na zachodzie, gdyby stanęła wówczas u boku Polski, a nie ogłaszała neutralności. „Litwa — pisze prof. Ivinskis — pozostawała w oli pasywnego obserwatora podczas gdy Polska zajęła część Prus Wschodnich, a Zakon Krzyżacki na Zachodzie pokoju toruńskiego w roku 1466 stał się wasalem Polski”.

Prof. Ivinskis daje temu artykuli tytuł: Owoce niezgody”.

Oliwienie skrzypiącej „osi”

Ciano przyjeżdża do Niemiec

RZYM, (PAT). — Agencja Stefani donosi, że włoski minister spraw zagranicznych hr. Ciano przybędzie w piątek rano do Monachium, skąd uda się do Salzburga, gdzie oczekiwany jest we wczesnych godzinach po południowych.

Min. Ciano zatrzyma się w zamku

Oesterreicherhof, a rozmowy odbędą się w zamku Fuschl.

Od środy wieczór w Salzburgu przebywa również kanclerz Hitler, który był obecny na pierwszych w

BERLIN, (PAT). — Urzędowo podają do wiadomości, że w najbliższych dniach nastąpi w Salzburgu spotkanie ministra von Ribbentropa z ministrem Ciano.

Komunikat urzędowy wskazuje, że celem spotkania jest zbadanie przez obu ministrów zagadnień wspólnej polityki obu sprzymierzonych krajów.

Wobec coraz częstszych wypadków nielegalnego ładowania w Palestynie Żydów, obostrzone znacznie kary, stosowane wobec kapitanów i załóg statków, ułatwiających ten proceder. W ciągu ostatnich 2 dni dwóch kapitanów zostało skazanych na kary więzienia w wysokości 9 miesięcy i 1 roku. 28 członków załóg tych dwóch statków skazano na 3 miesiące więzienia.

Bojówka niemiecka zaatakowała polskiego strażnika

Strażnik ranny, jeden z napastników poległ

CHORZÓW, (PAT.) W nocy ze środy na czwartek polski strażnik graniczny Ludwik Pleczychlebek, patrolujący odcinek graniczny pod Rudą Śląską, zauważył na terytorium polskim trzech osobników przebrających się z Niemiec do Polski.

W chwili, kiedy strażnik graniczny wezwał ich do zatrzymania się, został z tyłu zniecka napadnięty, uderzony ręką narzędziem w głowę i powalony na ziemię. Kilku osobników rzuciło się na straż-

nika, usiłując mu wyrwać karabin. Jeden z napastników przyłożył strażnikowi rewolwer do głowy, jednak strażnik zdołał napastnika schwycić za rękę i odwrócić ją tak, że broń wypaliła w głowę napastnika, kładąc go trupem na miejscu. Strażnicy polscy, którzy nadbiegli napadniętemu na pomoc na odgłos strzału, nie zdołali jednak już ująć sprawców napadu którzy korzystając z ciemności zdołali zbiec spowrotem na terytorium niemieckie.

Na miejscu napadu i w bezpośredniej bliskości znaleziono karabin strażnika polskiego, złamany podczas szarpania, 11 pistoletów wojskowych kalibru 9 mm oraz kilkadziesiąt naboł. Ilość znalezionej broni świadczy o większej liczbie napastników.

Strażnik Pleczychlebek został odwieziony do szpitala. Stan jego jest poważny, lecz życiu nie zagraża niebezpieczeństwo.

Francja i Ameryka

deklarują współpracę z Anglią na D. Wschodzie

TOKIO, (PAT). — Charge d'Affaires Francji w Tokio oświadczył wczoraj w imieniu swego rządu w Japonii min. spraw zagr., że Francja posiada wspólne zainteresowanie z K. Brytanią w odniesieniu do spraw finansowych i walutowych w Chinach Północnych, jak również przy-

łącza się do stanowiska brytyjskiego wobec kwestii depozytu srebra chińskiego w bankach koncesji międzynarodowych

Podobną deklarację złożył w Japonii min. spraw zagr. charge d'affaires Stanów Zjedn. Dooman.

Dla 140.000 osób

Ziemia ojców stała się nie do zniesienia

GENEWA, (PAT). Wysoki Komisarz do spraw uchodźców sir Herbert Emerson, przedłożył sekretarzo wi Ligi Narodów raport o sytuacji uchodźstwa politycznego.

Raport nie podaje dokładnej liczby ogólnej uchodźców europejskich. Według obliczeń autora raportu liczba ta waha się od 120 do 140 tys. Wielu z nich nie uzyskało jeszcze możliwości osiedlenia się i zatrudnie-

nia. W Europie ok. 60 tys uchodźców korzysta wyłącznie z pomocy organizacyjnej lub osób prywatnych

Głównymi krajami przyjmującymi emigrantów są Stany Zjednoczone A. P., Palestyna, Australia i kraje południowej Ameryki. Raport rozważa dalej możliwości emigracji uchodźców. Do Guyany brytyjskiej, San Domingo, północnej Rodezji i Wysp Filipińskich.

Misja wojskowa angielsko-francuska przybyła do Sowietów

LENINGRAD, (PAT). Członkowie francusko-angielskiej misji wojskowej przybyli ub. nocy do Leningradu, gdzie powitani zostali przez francuskiego attache wojskowego w Moskwie gen. Palasse, oraz attache

lotniczego płk Luguet i przez brytyjskiego attache wojskowego płk. Fire-prace. Misja zatrzymała się w hotelu „Astoria” i o północy odjechała do Moskwy.

Walki w Mandzurii

TOKIO, (PAT.) Agencja Domel donosi, iż w ubiegły piątek nad rzeką Khałka trwał ogień artyleryjski z obu stron.

Tegoż dnia samoloty japońskie w gru-

pach od 5 do 8 zaatakowały stanowiska sowiecko-mongolskie na zachodnim brzegu rzeki Khałka.

Podrzutki do Palestyny

JEROZOLIMA, (PAT). W czwartek nad ranem do wybrzeża w pobliżu Hally przybiło 5 statków, w których znajdowało się ogółem 297 emigrantów żydowskich.

Uchodźcy, zaopatrzeni w pasy ratunkowe, wysadzeni zostali w nocy na pełnym morzu, na wysokości wybrzeży palestyńskich przez nieznaną statek.

JEROZOLIMA, (PAT). Wobec coraz

częstszych wypadków nielegalnego ładowania w Palestynie Żydów, obostrzone znacznie kary, stosowane wobec kapitanów i załóg statków, ułatwiających ten proceder. W ciągu ostatnich 2 dni dwóch kapitanów zostało skazanych na kary więzienia w wysokości 9 miesięcy i 1 roku. 28 członków załóg tych dwóch statków skazano na 3 miesiące więzienia.

Projektowano zamach na „Mauretanię”

LONDYN, (PAT). Według doniesień dzienników rozliczono specjalną ochronę nad basenem Imlenia Jerzego V, w którym stoi nowy statek transatlantyczny „Mauretania”.

2 detektywów przebranych za robot-

ników portowych podsłuchać miało rozmowę 2 mężczyzn, z której wynikałoby, że zamierzają dokonać zamachu na statek.

Dostęp do statku znajduje się pod surową kontrolą. Statek ma w piątek rozpocząć nowy rejs.

Zderzenie pociągu z lokomotywą

TCZEW, (PAT.) Okł godz. 12 w południe wydarzył się na dworcu w Tczewie wypadek zderzenia pociągu tranzytowego z manewrującą na torach lokomotywą.

Wskutek zderzenia pociągu został wyrzucony z parowozu pomocnik maszyni-

sty Tomasz Felsner, który odniósł b. ciężkie obrażenia i w stanie nieprzytomnym odwieziony został do szpitala.

Innych ofiar w ludziach nie było, natomiast parowoz, szczególnie manewrująca lokomotywa doznały dość poważnych uszkodzeń.

Program Święta 25-lecia oddziałów Wileńskiej Dyw. Piech. Leg.

DNIA 14. VIII. 1939 R.

Godz. 20.00 — Złożenie przez Dywizję hołdu Sercu Marszałka na Rosie.

Godz. 21.50 — Apel poległych w pułkach.

DNIA 15. VIII. 1939 R.

Godz. 9.00 — Msza polowa na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Godz. 11.00 — Defilada na ulicy Mickiewicza.

Godz. 15.00 — Obiad żołnierski na stadionie koszar I Brygady.

Godz. 18.00 — Widowisko na boisku sportowym „Altaria“.

Godz. 20.00 — Widowisko reprezentacyjne na Górze Zamkowej.

Poszczególne punkty programu będą miały przebieg następujący:

Złożenie hołdu Sercu Marszałka na Rosie

Przedstawiciele Władz, Senat i Profesorowie USB, Rada Miejska m. Wilna, oraz goście proszeni są o ustawienie się po lewej (północnej) stronie cmentarza wojskowego na Rosie.

PP. członkinie Rodziny Wojskowej, Związków, organizacji, korporacji, oraz przedstawiciele prasy proszeni są o ustawienie się po prawej (południowej) stronie cmentarza wojskowego na Rosie w myśl wskazówek oficera porządkowego: B. żołnierze pułków dywizji, oraz członkowie organizacji kombatanckich proszeni są o ustawienie się za kompaniami sztandarowymi pułków naprzeciwko cmentarza.

Zajęcie miejsc (ustawienie się) przewidziana jest do godziny 19.45.

Pomiędzy godz. 19.45 a godz. 20.00 oczekiwane jest przybycie władz wojskowych i odebranie przez nich raportu.

Po raporcie zostanie zarządzona trzymiutowa cisza ku uczczeniu pamięci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Ciszę poprzedzi bicie werbli w ciągu jednej minuty oraz pojedynczy strzał armatni.

W czasie ciszy — pan inspektor armii wraz z delegacją oddziałów dywizji, w skład której wejdą wszyscy obecni b. dowódcy dywizji, złoży wieniec przed mauzoleum. Orkiestra w tym czasie gra pianissimo marsz I Brygady. Ukończenie ciszy na sygnał drugiego strzału armatniego.

W czasie trwania ciszy (pomiędzy pierwszym a drugim strzałem armatnim) osoby wojskowe oddają przepisane honory, zaś osoby cywilne odstawiają głowy.

Po złożeniu wienca z kolei nastąpi defilada oddziałów wojskowych przed mauzoleum. B. żołnierze pułków dywizji czynnego udziału w defiladzie nie biorą.

Po defiladzie oddziały wojskowe powrócą do koszar, gdzie o godz. 21.50 nastąpi uroczysty apel poległych. Obecność pp. członków kół pułkowych na apelu w poszczególnych pułkach jest pożądana.

Msza polowa na placu Marszałka Piłsudskiego

Uroczystą mszę polową poprzedzi przegląd wojsk.

W przeglądzie poza oddziałami wojska wezmą udział b. żołnierze pułków Wileńskiej Dyw. Piech. Leg. oraz poczty chorągwiwane organizacji i szkół.

Członkinie Rodziny Wojskowej proszone są o ustawienie się na północ od ołtarza polowego przy ul. 3 Maja. Obok R. W. w kierunku na kościół św. Jakuba ustawia się b. żołnierze pułków piech. Wil. Dyw.

Członkinie Rodzin Urzędniczej i Policijnej, oraz przedstawiciele prasy proszeni są o ustawienie się po stronie południowej ołtarza. Obok Rodziny Urzędniczej w kierunku na ul. Mickiewicza us-

tawiają się b. żołnierze pułków artylerii. Poczty chorągwiwane, oraz związki kombatanów ustawią się po zachodniej i wschodniej stronie ołtarza w miejscu wskazanym przez oficera porządkowego.

Miejsca dla publiczności są przewidziane na południowym chodniku ul. Mickiewicza i na wsch. chodniku ul. 3 Maja.

Od godz. 8.15 do godz. 8.30 nastąpi złożenie raportu i przegląd przez dowódcę całości, w związku z powyższym ustawienie się do przeglądu należy zakończyć do godz. 8.00.

Od godz. 8.30 do godz. 8.45 nastąpi uroczyste wręczenie odznak pułkowych przez delegację Dywizji Lwowsko-Białoruskiej i miejscowej Brygady Kawalerii — pułkom Wileńskiej Dywizji Piech. Legionów.

O godz. 8.50 oczekiwany jest przyjazd Pana Marszałka Śmigłego-Rydza. Przyjazd Pana Marszałka poprzedzony będzie trzykrotnym sygnałem trąbki: „baczność“.

Po przeglądzie oddziałów przez Pana Marszałka Polski — o godz. 9.00 oczekiwany jest przyjazd Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Przyjazd Pana Prezydenta poprzedzony będzie trzykrotnym sygnałem trąbki, którzy odegrają „Hasło Wojska Polskiego“.

Po przeglądzie Pan Prezydent Rzeczypospolitej wraz z Panem Marszałkiem w asyście świty udadzą się do ołtarza polowego i zajmą miejsca w fotelach, dając tym samym znak do rozpoczęcia nabożeństwa.

Krzesła przed ołtarzem są zarezerwowane dla przedstawicieli Rządu, Generalicji, Episkopatu, Władz Państwowych. Senatu i prof. USB, władz sądowych i szkolnych oraz Zarządu miasta Wilna. Osoby mające zająć miejsca w krzesłach proszone są o ustawienie się po północnej stronie krzesel do godz. 8.30.

Celebrować Mszę Św. polową będzie ks. biskup polowy Gawliński. W ramach Mszy Św. ks. biskup polowy wygłosi kazanie.

Po mszy na trzykrotny sygnał trąbki „Hasło Wojska Polskiego“ nastąpi odjazd Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Pana Marszałka Polski. Po odjeździe Dostojnych Gości dowódcy całości zarządzi odmarsz do defilady.

B. żołnierze pułków dywizji maszerują do defilady jako I grupa w kolejności numeracji pułków i broni trasą: ul. 3 Maja — Portowa — Gdańska — Ludwisarska. Czoło zatrzymuje się na skrzyżowaniu ulic Tatarskiej i Ludwisarskiej.

II i III grupy defiladowe będą tworzyły oddziały wojskowe. Defilada odbędzie się na trasie: Plac Katedralny — ul. Mickiewicza.

Miejsce odbierającego defiladę — róg ulic Wileńskiej i Mickiewicza (przy placu Orzeszkowej).

Na prawo od trybuny są zarezerwowane miejsca dla PP. Oficerów nieprzydzielonych; na lewo od trybuny znajdują się miejsca zarezerwowane dla Władz Państwowych, przedstawicieli Senatu i Prof. USB oraz dla Rady Miejskiej. Po przeciwnej stronie ul. Mickiewicza w prawo od orkiestry ustawia się Rodzina Wojskowa, zaś w lewo od orkiestry Rodziny Urzędniczej, Policijnej i przedstawiciele prasy.

Początek defilady przewidziany jest o godz. 11.00.

Trasa defiladowa będzie obramowana szpalarami młodzieży szkolnej z chorągwiemi, które po nabożeństwie powrócą z placu Marszałka do swych szkół.

Po ukończeniu defilady nastąpi odjazd Pana Prezydenta R. P. i Pana Marszałka Polski do przygotowanych apartamentów.

Obiad żołnierski na stadionie koszar I Brygady

W obiedzie żołnierskim jest przewidziany udział: Dostojników Państwowych, pocztów chorągwiwanych, zaproszonych przez D-two dywizji i poszczególne pułki gości, byłych i obecnych żołnierzy Wil. Dyw. Piech. Leg., żołnierzy Szpitala Leg. J. P., oraz przedstawicieli Polskiego Radia, PAT i prasy (po 1 przedstawicielu od poszczególnych dzienników).

Osoby biorące udział w obiedzie proszeni są o przybycie na godz. 14.00, tak aby przed godz. 14.30 rozmieszczenie

Własna obsługa telefoniczna z Warszawy

Skazanie Polaka w Gdańsku

Z Gdańska donoszą: Sąd doraźny skazał dziś na pięć miesięcy więzienia Polaka Stefana Riecherta, aresztowanego w pociągu za śpiewanie pieśni polskiej, obrażającej rzekomo władze gdańskie.

Handlował cykorią i uprawiał hitlerowską propagandę

W dniu wczorajszym aresztowany został w Warszawie przedstawiciel f-my „Frank — Handel kawą i cykorią“ Kieffert pod zarzutem obrazy Narodu i Państwa Polskiego.

Aresztowany jest Niemcem; przy okazji handlu cykorią zajmował się agitacją hitlerowską.

Stan Konfantego ciężki

Przy lożu chorego Wojciecha Korfantego odbyło się dziś konsylium lekarskie, które orzekło, że chorego w obecnym stanie przewieźć do Katowic nie można.

Kaczka berlińska

o rozmowach wojskowych polsko - s owieckich

Wiadomości prasy berlińskiej, że na narady sztabowe w Moskwie ma udać się polska misja wojskowa są zmyślone.

Zarówno w rokowaniach politycznych jak w wojskowych w Moskwie Polska udziału nie bierze. Stosunki polsko-sowieckie rozwijają się pomysłnie, opierają się na istniejących umowach i nie wymagają żadnych nowych układów.

Rowania handlowe polsko-litewskie

Zostały wszczęte w ostatnich dniach rokowania handlowe polsko-litewskie dla dostosowania istniejącej umowy do praktyki stosunków handlowych rozwijających się w ciągu ostatnich kilku miesięcy i dla uwzględnienia w umowie utraty Klajpedy przez Litwę.

Obsługa specjalna „Kurjera Wil.“ z Kowna

Litwa kandyduje do Rady Ligi Narodów

KOWNO, 10. VIII. Posel litewski przy Lidze Narodów Sawickis urzędowo powiadomił Sekretariat Generalny, że Litwa zamierza na najbliższej sesji plenarnej, we wrześniu, wysunąć swą kandydaturę na jedno z wakujących miejsc niestałych w Radzie L. N.

Wskazują tu, że Litwa może rozliczać na uzyskanie potrzebnej ilości

głosów gdyż będzie występowała jako nieoficjalny reprezentant emigracji bałtyckiej, którym w Radzie L. N. była dotychczas Łotwa.

W kołach obserwatorów zagranicznych posunięcie to uważane jest za jeden więcej dowód dotychczasowej niezależności polityki litewskiej od państw „osi“.

Niemcy wzmagają swe wpływy w Litwie

KOWNO, 10. VIII. Duże wrażenie wywarło tu zaproszenie dyrektora departamentu ekonomicznego ministerstwa spraw zagr. p. Norkajtis i gen. Nagiusa-Nagiewiczziusa na kongres partyjny do Norymbergi. Przy puszczają, iż zaproszenie to zostanie przyjęte.

Mówi się również, iż została wzmiana akcja utworzenia towarzystwa litewsko-niemieckiego, zapoczątkowana, jak donosiliśmy, podczas pobytu w Kownie wysłannika Ribbentropa dr Kleista. Rozmowy w tej sprawie są jakoby na dobrej drodze. Upatrzo

no już kandydata na prezesa spośród znanych działaczy społeczno-politycznych, nazwisko jego jednak jest trzymane dotąd w tajemnicy.

Zwracają również uwagę, że w piśmie tutejszych przesłano używać wyrazów „hitlerowcy“, „hitlerowski“ itp. zastępując je terminami „narodowi socjaliści“, „narodowo-socjalistyczny“ itd.

W stosunku do Niemiec, a w szczególności do osoby Hitlera prasa wykazuje daleko posuniętą ostrożność. Jest to jakoby skutkiem zarządzenia nadzoru prasowego.

ZABEZPIECZAJCIE BUDYNKI PIORUNOCHRONEM

Wykonujemy piorunochrony w domach miejskich i posesjach wiejskich fachowo i według przepisów po cenach niskich. Oferty i porady bezpłatnie.

Koncesjonow. biuro elektro - techniczne „EL-FA“ Wilno, Niemiecka 3 Telefon 11-11

przy stołach mogło być ukończona. Miejsce przy stołach będą wskazywać oficerowie gospodarze obiadu. Droga na stadion od bramy wjazdowej (obok ostatniego przystanku autobusowego linii Nr 2) będzie wskazywał dyżurny oficer.

Przybycie Pana Marszałka Polski będzie poprzedzone trzykrotnym sygnałem trąbki „baczność“. Przybycie Pana Prezydenta R. P. będzie poprzedzone trzykrotnym odegraniem przez trąbki „Hasła Wojska Polskiego“.

Zapowiedź przez megafony: „Pan Prezydent siada do stołu“ oznacza rozpo-

częcie obiadu. W czasie obiadu są przewidziane przemówienia w następującym porządku: Dowódcy dywizji, p. prezydenta m. Wilna, Pana Marszałka Polski, Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Przemówień Pana Prezydenta R. P. i Pana Marszałka Polski wysłuchamy stojąc.

W wypadku niepogody obiad dla gości zaproszonych przez D-two dywizji odbędzie się w Kasynie Oficerskiej I Brygady, dla gości poszczególnych pułków w świetlicach znajdujących się w obrębie koszar I Brygady.

Widowiska

O godz. 18.00 odbędzie się dla szerzej publiczności widowisko na stadionie sportowym „Altaria“. O godz. 20.00 rozpocznie się widowisko reprezentacyjne na Górze Zamkowej. Obecność na tym widowisku Najwyższych Dostojników Państwa i Wojska jest prawdopodobna. Wstęp na oba widowiska dla społeczeństwa cywilnego płatny. Ilość miejsc na Górze Zamkowej jest ograniczona. Część miejsc na Górze Zamkowej jest zarezerwowana dla przedstawicieli Władz i zaproszonych gości.

Komitet Organizacyjny.

Profesor uniwersytetu nowojorskiego w Wilnie

Przybył do Wilna prof. dr Artur Coleman wraz z małżonką.

Prof. Coleman był parokrotnie w Polsce i zna dobrze język. Tłumaczył na angielski „Marię“ Malczewskiego, prowadzi rubrykę polską w wydawanym przez Columbia University przeglądzie naukowo-literackim. W rubryce tej, stojącej na wysokim poziomie, omawiał prof. Coleman w dłuższych notatkach w swoim czasie genezę powstania „Skamandra“. Polski Słownik Bibliograficzny wydany przez Polską Akademię Umiejętności. Poza tym omawiał szereg dzieł literackich współczesnych autorów.

Interesuje się specjalnie Powstaniem Styczniowym i napisał pracę „The Polish Insurrection of 1863 in the of New York Editorial Opinion“, wydaną w roku 1934, w której zajmuje się oddźwiękiem Powstania Styczniowego w opinii publicznej amerykańskiej.

Wybitną pomocą w działalności polonistycznej i naukowej prof. Colemana jest jego małżonka, znająca również język polski i z zamiłowaniem studiująca literaturę polską. M. in. opracowała ona wyczerpującą bibliografię przekładów angielskich z Adama Mickiewicza i pracuje obecnie nad monografią w języku angielskim o twórcy „Pana Tadeusza“. W tym celu pp. Coleman zwracają obecnie wszelkie miejscowości w Polsce, związane z imieniem i działalnością poetycką Adama Mickiewicza.

Młodzież polska z Litwy w Wilnie

Po miesięcznym pobycie w Polsce w godzinach popołudniowych przybyła do Wilna wycieczka polskiej młodzieży z Litwy w liczbie 33 osób. Wycieczka była podejmowana przez Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej.

Młodzież polska z Litwy złożyła hołd Sercu Marszałka Józefa Piłsudskiego na Rosie składając u stóp mauzoleum piękną wianeczkę biało-czerwonych róż. Po oddaniu hołdu młodzież polska z Litwy odśpiewała hymn narodowy.

Następnie po zwiedzeniu miasta i jego zabytków wycieczka była na przedstawieniu w Teatrze na Pohulance, a po przedstawieniu podejmowana kolacją przez T-wo PPZ.

Wycieczka wraca do Litwy dziś, tj. 11 bm. w godzinach rannych.

Prezydent Smetona skoczył 65 lat

KOWNO, (PAT) Prezydent Smetona obchodzi 65-lecie urodzin. W związku z tym „Lietuvos Aidas“ zamieszcza liczne fotografie prezydenta Smetony oraz omawia szeroko jego zasługi dla Litwy oraz jego poglądy.

Zaciąg ochotniczy do marynarki

WARSZAWA, (PAT). — Minister spraw wojskowych zarządził dodatkowy zaciąg ochotniczy do marynarki wojennej. Szczegóły będą podane w roli pasywnego obserwatora podprzez komendę rejonów uzupełnień na terenie ok. 1, 4, 5, 7, i 8, oraz na obszarze nadmorskim.

Termin wnoszenia podań ze strony zgłaszających się ochotników do dnia 15 września 1939 roku.

Stracenie szpiega

WARSZAWA, (PAT). Pracownik fizycznych jednego z oddziałów wojskowych w Krakowie Mieczysław Kot został skazany przez wojskowy sąd okręgowy w Krakowie na karę śmierci za zdradę tajemnic na rzecz jednego z państw ościennych.

Wyrok wykonano 9 sierpnia 1939 roku.

Szpiegostwo niemieckie w Jugosławii

BIAŁOGRÓD. (PAT.) Policja w Yrbasie (Bosnia) zaareztowała, jak donosi „Jugoslovenska Poszta“, obywatela niemieckiego Zippa, który w charakterze fotoreportera bawił od dłuższego czasu w Jugosławii. Dr Zipper przekazany został wiadom bezpieczeństwu w Nowym Sadzie.

Jak słychać, działalność niemieckiego reportera nie polegała wyłącznie na fotografowaniu widoków i folkloru jugosłowiańskiego.

BALSAMICZNA
SÓL
DO
NÓG
GASECKIEGO
(Z KOGUTKIEM)
AGEPIN
usuwają ból, pieczenie, nabrzmienie nóg, zmęczoności, które po tej kąpielce dają się usunąć nawet paznokciem. Przepis użytyo na odciskach nóg.

NAJPOPULARNIEJSZE
MOTOCYKLE
obecn. sezonu 100 c/c marki „Podkowa“
oraz światowych znanych marek „Royal-Enfield“, „Norton“, „Rudge“, „Puch“, „TRIUMPH“ i innych.
SAMOCHOODY marki „Skoda“
OPONY krajowe „Selberling“ i zagraniczne „Dunlop“ do nabycia na dogodnych warunkach spłaty
„ESBROCK-MOTOR“
Wilno, Mickiewicza 24, tel. 18-06
Skład części bogato zaopatrzony

Benesz rozpoczyna walkę o niepodległość Czechosłowacji

„Wolna Czechosłowacja w wolnej Europie”

Londynu, w sierpniu.

W drugiej połowie lipca przybył do Londynu z U. S. A. b. prez. Czechosłowacji, E. Benesz. Dnia stonca w Brytanii stała się osrodkiem całej akcji czechosłowackiej w Europie. Akcją tą kieruje osobiscie dr Benesz, naczelnym zaś jego hasłem, pojętym przez emigrację czechosłowacką na obu półkulach, jest „Svobodne Ceskoslovensko ve svobodne Europe” (Wolna Czechosłowacja w wolnej Europie). Dr Benesz przybył do Europy po zorganizowaniu

DUZEGO APARATU PROPAGANDOWEGO NA TERENIE STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

Jego obecny pobyt w Londynie ma na celu powołanie do życia podobnego aparatu w Europie, a w przyszłości połączenie obu komórek: amerykańskiej i europejskiej w jedną całość. Jak informują wśród tutejszej kolonii czechosłowackiej, dr Benesz ma zamiar pozostać w Londynie do jesieni, koordynując do tego czasu dość jeszcze dzisiaj rozproszoną działalność wśród czechosłowackiej emigracji w państwach zachodnich i gdzie indziej.

W pierwszych dniach swego pobytu w Londynie, E. Benesz ogłosił

DEKLARACJĘ DO CZECHÓW,

w której m. in. podkreślił: „Należy stworzyć jednolity front Czechów i Słowaków do walki przeciw narodowemu socjalizmowi. To, co udało się dokonać w U. S. A., trzeba obecnie przeprowadzić w Europie. Politycznie jest dla nas bardzo ważny fakt, iż rząd St. Zjednoczonych stoi na stanowisku respektowania prawa w stosunkach międzynarodowych

Rząd U. S. A. nie uznaje okupacji, a idea niepodległości Czechosłowacji znajduje sympatyczny odzew w opinii publicznej. Tak i wśród wpływowych osobistości ze sfery politycznych Stanów Zjednoczonych

Pierwszym naszym celem jest skoncentrowanie wszystkich sił dla przeprowadzenia jednolitej akcji za odrodzeniem demokratycznej Republiki”

Dr Benesz uzyskał — jak informują w tutejszych kołach czechosłowackich — bardzo poważne wyniki dla sprawy czechosłowackiej na terenie USA. Rzecz jasna, iż nie miała role odegrała

TU ŻYCZLIWE STANOWISKO BIAŁEGO DOMU,

czemu dano nierzadko wyraz w wystąpieniach o charakterze oficjalnym. Mając za sobą morale poparcie rządu, tym łatwiej było dr Beneszowi przedsięwziąć pracę wśród kolonii czechosłowackiej. Liczy ona obecnie z górą 2 miliony osób, z czego 45% przypada na Czechów, 50% na Słowaków a 5% na Karpatorosów. Z 2 milionów emigrantów udało się Beneszowi zorganizować do chwili obecnej 80% ogółu.

Rozmudowano w pierwszym rzędzie aparat propagandowy, którego centrala mieści się w Chicago. Z 8 dzienników czechosłowackich wychodzących w USA, wszystkie wypowiedziały się po stronie Benesza, z 60 tygodników — 75% poddało się jego dyktando. Powołano do życia Narodową Radę

Czeską w USA, która zajmuje się zarówno organizacją, jak i zbieraniem potrzebnych funduszy. Należy również podkreślić, iż czechosłowacka emigracja europejska i cała organizacja w Europie korzysta w większej części z pomocy materialnej, płynącej z oceanu. Moralnym oparciem dla całej akcji w USA jest nie uznanie przez nie zaboru Czech. Poselstwo czechosłowackie, na którego czele stoi Hruban, Słowak z pochodzenia, czynne jest bez przerwy.

Akcja czechosłowacka w Europie znajduje się

W STADIUM ORGANIZACJI.

W Londynie mieści się obecnie naczelna komórka, skąd płyną bezpośrednio dyktando dla całej emigracji

Sekcją londyńską kieruje min. Smutny, jeden z najbliższych współpracowników dr Benesza, b. szef protokołu w czechosłowackim M. S. Z. (przed kilku laty był również na placówce w Warszawie). Londyn współpracuje ściśle z poselstwem czechosłowackim w Paryżu oraz z innymi istniejącymi jeszcze przed stawicielstwami w Europie. Pogłoski w sprawie ew. wyjazdu dr Benesza do innych stolic państw europejskich są, chwilowo przynajmniej, nieaktualne. Natomiast, jak nas informują, projektuje się w najbliższym czasie zorganizowanie w Londynie konferencji, pewnego rodzaju odnowy, w której wzięliby udział przedstawiciele emigracji czechosłowackiej, urzędujący po słowie itp.

Wilno w h t zle K mendantowi

Na zdjęciu — moment złożenia kwiatów przy mauzoleum z sercem Marszałka Józefa Piłsudskiego na cmentarzu Rossa w Wilnie w 25 rocznicę Czynu Legionowego. Stoją od prawej ku lewej: ppłk. dypl. Machowski, b. marszałek Aleksander Prystor, prezydent Wilna dr Maleszewski.

Niemieccy fachowcy nie szczeni pochwał dla armii... polskiej?

Znamenny głos węgierskiego dziennika

Budapeszteński dziennik „Magyar Nemzet” przynosi artykuł swego berlińskiego korespondenta o armii polskiej, wyrażając się z w pełni uznaniem o doskonałym wyposażeniu i sile moralnej wojska polskiego

Powołując się na zdanie francuskiego pisarza wojskowego, Massipa, dziennik stwierdza, że armia polska z powodzeniem może się oprzeć armii niemieckiej, tym bardziej, że przez uruchomienie COP-u Polska stała się samowystarczalną w dziedzinie przemysłu wojennego.

Autor zaznacza, że nawet niemieccy fachowcy wojskowi nie szczeni pochwał dla armii polskiej — dochodząc w końcu do konkluzji, że wojny nie będzie.

Od siebie możemy dodać, że o ile niemieccy fachowcy wojskowi rzeczywiście wypowiadają przychylną opinię o wartości naszej armii, to chyba są to — prywatne zwierzenia.

Publiczne bowiem enuncjacje na ten temat są całkowicie uzależnione od inicyjatywy pana Goebbelsa jako ministra propagandy. I dlatego właśnie od czasu ostatniego zwrotu o 180 stopni

w stosunkach niemiecko-polskich wartość naszego żołnierza uległa całkowitej zmianie na gorsze — lecz tyłko, dzięki Bogu, na lamach prasy niemieckiej. (Zbię)

Złoż ofiarę na F. O. N.

Z An i do U. S. A. - linia lotnicza przez Syberię

LONDYN. Na rozpoczętej w tych dniach w Oitawie (Kanada) konferencji z udziałem delegatów USA, rozpatrywany jest projekt zorganizowania linii lot-

niczej, łączącej Anglię ze Stanami Zjednoczonymi przez Syberię, Alaskę i Kanadę.

Udwołanie poselstwa wolnej Irlandii z Berlina

Rząd Wolnej Irlandii udwołał z Berlina swego posła, ponieważ działalność jego w stolicy Niemiec przyczyniła się do przekształcenia poselstwa w filię Wilhelm

strasse. Jak podaje „Paris-Soir” poseł irlandzki był jakoby stuprocentowym hitlerowcem i działał na korzyść Niemiec.

Przed 25-letniem Dywizji Legionowej Rozkaz Dowódcy Wileńskiej Dywizji Piechoty Legionów z dnia 19 maja 1919 roku

Żołnierze!

Od dnia 29 kwietnia br. jesteście w ciężkiej walce. Przeciwnik postanowił za wszelką cenę odebrać Wilno. Niemożliwiście mu ten zamiar. Nad Wilnem powiewa nadal biało-czerwony sztandar.

Przeciwnik cofnął się daleko; dziś on myśli o obronie; dziś on stara się ubezpieczyć i wzmacnić ten teren, który jeszcze posiada.

Nie zawiedźcie, żołnierze, zaufania Wodza Naczelnego, który was właśnie wybrał na zdobywców i obrońców Wilna, spełnijcie swój obowiązek i równocześnie zdobycie dla Dywizji Legionów pierwsze wawrzynny sławy wojennej.

Wszystkie pułki dywizji bez różnicy broni okazały, że jednako szczerze potrafią krwi okupić zwycięstwo: pułk Suwałki krwi przypłacał swą braterską z Dywizją; brygada ppłk. Rełiny zarobiła wotiv bohaterstwa koleżeństwa

Gen. Szeptycki dowódca frontu Litewskiego, przystał mi następującą depezę:

„Dowództwo Dyw. Leg., ppłk Tokarzewskiemu a szczególnie mjr. Biernackiemu, oraz wszystkim dowódcom, oficerom i żołnierzom za świetną operację, które doprowadziły do odzyskania nieprzyjaciela poza linię Małatya—Świętiany i Łyntupy — cześć i podziękowanie. Dumnie patrzy Ojczyzna na swych synów, którzy już niejednokrotnie przelewając krew, dali dowody bezgranicznej miłości i bohaterskiego poświęcenia w obronie jej kresów”.

Miło mi powtórzyć wam te słowa. Cieszę się tem, że mogę podziękować wszystkim dowódcom i oddziałom piechoty, artylerii i kawalerii, należącym do Dywizji stale i czasowo.

Dumny jestem z tego, że Dywizja Legionów umie tylko zwyciężać, że umie — chcąc na wyjątkowo sobie zasłużyć — wyjątkowo brać na siebie trud i ofiarę. Droga mamy wytkniętą. Włóżcie przód.

(—) RYDZ ŚMIGŁY
Gen. ppor. i Dowódca.

Uważajcie, uczniowie i uczennice szół średnich i powszechnych m. Wilna

15 bm., tj. w najbliższy wtorek, spodziewany jest przyjazd do Wilna Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego i Pana Marszałka Polski Edwarda Śmigłego Rydza na uroczystości jubileuszowe Wileńskiej Dywizji Legionowej.

W związku z tym wzywa się młodzież wszystkich rodzajów szkół w Wilnie do wzięcia udziału wraz ze społeczeństwem w gremialnym powitaniu tych dostojnych gości.

W celu przygotowania organizacji należy zgłaszać się do swych szkół po informację 12 i 14 bm., tj. w sobotę i poniedziałek o godz. 10 rano.

Młodzież przebywająca poza Wilnem, któraby miała możliwość wzięcia udziału w

też uroczystości, winna stawić się bezpośrednio do swoich szkół we wtorek 15 bm. o godzinie 7 rano.

Wiadomość tę należy podać wszystkim swoim kolegom i koleżankom mieszkającym w sąsiedztwie.

Serce D ce

RZYM. (PAT.) Włoskie koła urzędowa w kategorięczny sposób zaprzeczają informacjom, podanym przez prasę zagraniczną o rzekomym ataku sercowym, jakiemu uległ młody szef rządu Mussolini w czasie ostatnich manewrów w Dolinie Padu.

Koła urzędowe wskazują, że Mussolini cieszy się jak najlepszym zdrowiem i był obecny na konkursach gimnastycznych, jakie ubiegłej niedzieli odbyły się na Forum Mussoliniego w Rzymie.

Uciążliwy cudzoziemiec

WASZYNGTON. (PAT.) Władze polityczne ogłosiły, że Jean Russell, przywódca „Irlandzkiej armii republikańskiej” znajduje się na terenie Stanów Zjednoczonych, zobowiązał się jednak do opuszczenia Ameryki. Zgodnie z wymaganiami usiawodawstwa stanowego Russel jako niepożądany cudzoziemiec na poparcie swego zobowiązania złożył kaucję w wysokości 5000 dolarów, która będzie mu zwrócona, jeśli się zgłosi do któregośkolwiek z amerykańskich konsulatów w Europie.

Amora podporządkowują polityce

KOWNO. (PAT.) Donoszą z Kłajpedy o trudnościach, czynionych przez władze niemieckie Litwinom pragnącym zawrzeć związki małżeńskie. Organy administracyjne nie robią jednak trudności przy zawieraniu litewsko-niemieckich małżeństw mieszanych.

Litwini o Polsce współczesnej

W jednym z ostatnich numerów podawaliśmy już wzmianki o reminiscencjach dziennikarzy litewskich w związku z ostatnio zorganizowaną wycieczką po Polsce. Spostrzeżenia te jednak są godne szerszej i bardziej wnikliwej uwagi, i to z dwóch względów: po pierwsze w ogóle charakterystyczne są opisy Polski, dokonywane piórem litewskim, a w naswietleniu dodatnim, któż bowiem z nas widział dotąd, opisy inne, jak negatywne. Pierwsze bardziej obiektywne korespondencje o Polsce datują się wprawdzie z lat 1935—36, kiedy na szpaltach gazet litewskich ukazywały się pierwsze obiektywne, n. b. doskonałe pisane korespondencje W. Gustajnisia, pierwszego korespondenta warszawskiego „Lietuvos Aidas”, ale i ten wśród Litwinów pomawiany był o zbyt polonofilski ich charakter. Dziś wszystko to się odmieniło. Dowodem tego jest szereg korespondencji, z którymi będziemy chcieli tu cytelnika zaznajomić.

Korespondencje te są ciekawe, jak powiedzieliśmy, także z innego względu. Jest rzeczą niewątpliwą, że w momencie specjalnym, jaki obecnie przeżywamy, jest rzeczą także ciekawą, jak oceniamy obcy. Ocena ta, jak zobaczymy, wypadła dla nas tym razem wyjątkowo dodatnio, a jest ona tym bardziej cenna, że pochodzi od obserwatorów, których o brak krytycyzmu w danym wypadku posądzić napewno nie można.

Oczywiście w prasie litewskiej ukazało się cały szereg korespondencji o Polsce w wyniku omawianej wycieczki. Nie sposób omówić wszystkich omawiali. Ograniczymy się tutaj omówieniem dwu spośród nich, najbardziej z naszego punktu w „dzienniku ciekawych. Są to I „Polska praca” St Leskajitisa z „Lietuvos Aidas” i II „Polska zwarta i gotowa” J. Kardeysa w „Lietuvos Zinios”

Pierwszy z tych publicystów w swym artykule pisze, między innymi, w ten oto sposób.

„My Litwini Polski współczesnej nie znamy. Wszystkie nasze poglądy

o niej rzeczywiście są wzięte z historii XVIII wieku, jedynie odcieczone w szaty nowoczesne wzięte z pierwszych bolesnych dla nas starych w Gońcie wywalczenia niepodległości. Dotąd nie nurtowała w nas, ani emocje ani też potrzeba poznania historii społeczeństwa polskiego w wieku XIX i na początku XX, zorientowania się jakie procesy ideologiczne nurtowały wówczas w jego życiu, należyce ocenić całe owo doświadczenie, które mu dało z jednej strony autonomia kulturalna w byciu zaborze austriackim, surowy realizm gospodarczy szkoły niemieckiej i opóźnione zbudzenie się mas wiejskich na terenie b. zaboru rosyjskiego. Żaden spośród naszych nauczycieli nie zainteresował się poważnie rewolucyjnymi przemianami odbywającymi się wówczas wśród Polaków, syntezą ich myśli nowoczesnej, nie ocenił tych przemian, nie dyskutował wpływów ubocznych, dlatego spośród wszystkich sąsiadów Polacy Litwinom stali się najbardziej obcy. Zwłaszcza, że ów proces przebudowy odbywał się wśród Polaków niepostrzeżenie. Południową ku temu stało się poniesienie, wynikające z niewoli; rozpoczęły ów proces wśród społeczeństwa polskiego jego nauczyciele tym, że — jak np.

historyk Bobrzyński — kazali mu poddać przewartościom całą swą przeszłość historyczną, a dokonczył Piłsudski i jego wyznawcy brutalnym uderzeniem w resztki stanowej Polski i bezwarunkowym podniesieniem do Panteonu narodowego czynnika pracy.

Czyż jest zatem rzeczą dziwną, że Litwini doby dzisiejszej, zobaczywszy Polskę współczesną, szczerze przyznają się samym Polakom, że został oszukany (Dostowne — J. C.) (to i wszystkie inne podkreślenia — nasze), jadąc bowiem do Polski czego innego się spodziewał? „Bowie, raz jeszcze powiadam” — pisze Leskajitisa — „Polski nowoczesnej my, Litwini, nie znamy. Nie znamy jej nasze masy, ani — toute reverence parler — moi koledzy, którzy niedawno w ciągu dwóch tygodni ją obserwowali i teraz po powrocie będą głosili owym masom wiedzę o niej — ani też ja, od dwóch lat wśród Polaków i z Polakami przestajęcy (autor jest warszawskim korespondentem litewskiej urzędówki) — jeżeli każdy wyjazd z Warszawy otwiera przede mną coraz to nowe aspekty tego kraju. Ze to nie jest moja indywidualna hipoteza, to przekonanie opieram nie

tylko na swoim osobistym doświadczeniu, lecz także na obserwacji reakcji swych kolegów przy ukazywaniu im szeregu przejawów nowej roli polskiej. Od pierwszych powstających słów uprzejmości, ich zaczęły przybierać na siebie, wymagany coraz to nowymi wrażeniami, przelatywał zapory wyurzeń oficjalnych, aż wreszcie znalazł wyraz w pochwałach szczerzego zdziwienia. Inaczej i być nie mogło. Ja bym przynajmniej był zaziwiony, gdyby nie podziwiano rzeczy widzianych. Podziw litewskich dziennikarzy-wycieczkowiczów wymagała oczywiście ta okoliczność, że byli zaskoczeni tym co widzieli, bowiem Polska, o której uczyli się, opisywali i o której głosili, miała być przecie zupełnie inna”.

W dalszym ciągu swego interesującego artykułu Leskajitisa twierdzi, że właśnie z wyżej wymienionych względów jego kowieńscy koledzy dziennikarze w wynurzeniach swych łatwo wpaść mogą i wpadają, nawet w pewną dozę braku krytycyzmu. Pomijając bowiem szereg wyczołganego Polski doby obecnej, jak Gdynia, C. O. P., bądź też niektóre osiągnięcia urbanistyki — (Litwinom zwłaszcza podobało się ukwiecenie miast naszych) — w wyczynach tych moż

Nożycami przez prasę

ODRAŻAJĄCE TWARZE.

„Warsz. Dz. Nar.“ pisze w związku z ostatnią wściekłą kampanią prasy niemieckiej przeciw Polsce:

Opowiadano mi kiedyś, że przed wiekami (napewno w średniowieczu), gdy we Włoszech oddziały wojskowe (pewnie najemne) ruszały do ataku, to była w zwyczaju komenda — fata la faccia feroce (róbcie okrutny wyraz twarzy). Chodziło o to, by wroga przerazić swym strasznyim wyglądem i zachęcić do ucieczki przed starciem...

Podobno w Chinach był taki obyczaj, że żołnierze nieśli przed frontem okropne smoki i potwory z papieru, by zastraszyć przeciwnika...

Przykładów podobnych można by przytoczyć wiele. Ludzie najczęściej nie mają ochoty nadstawić głowy, wolą by skłonić przeciwnika do ucieczki (złamać jego wolę, jak uczucie to określa Clausewitz) bez wysiłku — strasznyim wyrazem twarzy, lub papierowym monstrumem.

Do tego prymitywnego środka uciekają się Niemcy, którzy wracają z coraz większą szybkością do stanu „barbarzyństwa“, podobnie jak się zdarza starcom, że zmiecinęli. Straszą oni przeciwników gromami papierowymi w dziennikach.

Robią „okrutne twarze“... Odrażające twarze!

KROPELKI CZY LANCET?

„Kurjer Polski“ w art. pt. „Ognisko zarazy“ zestawia następujący rejestr „usług“ oddanych Europie przez naszego „milenego“ sąsiada:

Gdy spojrzymy na handel światowy, węgetujący w ramach kontryngentów i barjer prohibicyjnych — wiemy, że niemiecka autarkia pchnęła świat na tę drogę.

Gdy zastanowimy się nad kryzysem zaufania — musimy winę przypisać Niemcom.

Jeśli umowy międzynarodowe traktach kryzysu — były to echa wojny światowej, wywołanej przez Niemcy.

Jeśli umowy międzynarodowe traktuje się jak świstki papieru — mamy to do zawdżczenia Niemcom.

Jeśli po świecie hulają barbarzyńskie prądy, które człowieka chcą zepchnąć do roli przedmiotu i środka rządzenia — to u źródła tych prądów znajdziemy Niemców.

W którąkolwiek zwrócimy się stronę, jakikolwiek problem poruszyc, o czemkolwiek mówić zacząć — zawsze jedna narzuca się konkluzja.

Trawestując znany aforyzm wodza Trzeciej Rzeszy z „Mein Kampf“, śmiało powiedzieć można:

„Wystarczy nadciąć którykolwiek z ropiejących wrzodów na ciele Europy, by na dzień, jak robaka w gnijącym mięsie, znaleźć... Niemcy“.

Chory organizm Europy musi być uleczony. Chodzi tylko o to, jaki środek będzie zastosowany. Kropelki do wewnątrz, czy lancet chirurga?

DYSKUSJA O SZTUCE.

W toczącej się dyskusji na temat sztuki zabrał z kolei głos Wacław Grubiński w „Kurj. Warsz.“:

Twórczość literacka jest sztuką. Jej oddziaływanie jest pozaintelektualistyczne. Sztuka działa nie na „rozum“ To też domaganie się od literatury, żeby w kształcie powieściowym, czy scenicznym zalecała obywatelom program polityczny aktualnego rządu, znaczy po pierwsze nierozumienie istoty twórczości artystycznej, a po drugie domaganie się od literatury, żeby się stała pu-

na oczywiście doszukać się bądź to niedociągnięć (choćby np. w roz budowie miasta Gdyni), bądź też pewne i uzasadnienie; przykład jest rzeczą naturalną, że COP ma urzędzenia jak najbardziej nowoczesne, jest bowiem wytworem ostatnich dni i trudno sobie wyobrazić aby środki państwowe miały być w inny sposób inwestowane. Rzecz inna raczej godna jest uwagi, że Polska mając dochód społeczny na głowę ludności mniejszy od niektórych państw sąsiednich, znacznie więcej jednak od nich inwestuje.

„Nie eksportami jednak swej pracy wielka jest Polska współczesna — czytamy dalej; waga jej tkwi w tym co leży u podstaw tych prac, a jest nią niezwykle żywiołowa i odporna na wszelkie burze ambicja na rodowa wśród Polaków. Ambicja ta posiada różne określenia, lecz podstawowym warunkiem dla tych okleśleń jest pragnienie potęgi. Zaspokojeniu owego, niejako „głodu mocarstwowości“ — Polacy z pozazdrośczeniem godną ofiarnością umieją oddać wszystkie swe siły, całą swą przemysłowość; dla sprawy tej potra-

blicystką Ale publicystyka i tak przecież istnieje. Jeżeli się ma wieszadło, poco na wieszadło przerebiać forteplian!

* * *

Oskarżenie literatury o to, że z pewnego punktu widzenia politycznego czy społecznego, nie bierze udziału w życiu narodowym, jest tak nielogiczne, jak by np. było oskarżenie oceanu Atlantyckiego o to, że się w swoich czynnościach nie stosuje do zapatrywania ryby arcygłębinywej Bathysidus pentagrammus.

Bardzo wybitnym przedstawicielem przypuszczalnego stanowiska „pięcioprogowego gwiazdoblora“ wobec oceanu, jest w tej chwili na łądzie europejskiej w stosunku do literatury pan minister Goebbels. Pan minister Goebbels chce mieć literaturę w służbie swojej polityki. Nie on pierwszy wpadł na ten dowiecny pomysł. Już przed stu czterdziestu laty próbował literaturę i naukę traktować, jak armię, członek instytutu, konsul Bonaparte, cesarz Napoleon, wódz genialny i człowiek twardej ręki. I nawet Jemu, Napoleonowi, udało się to mizernie. Bo literatura, sztuka i nauka jest tą jedyną dziedziną, w której nie można rozkazywać. Można komuś rozkazać, żeby umarł, i umrze, i stanie się trupem, według najfundamentalniejszych zasad śmierci; ale nikomu nie można kazać tworzyć, bo tu nie dobra wola rządzi, lecz natchnienie. Nie dlatego się pisze arcydzieła, że się tego chce, ale że dzieło samo pragnie się z nas wydobyć. „Poeta równy jest królowi“ — powiedział Józef Piłsudski, „wprowadzając prochy Słowackiego na Wawel. Znaczyło to, że jednakowa sobolepanskość cechuje królów i poetów, że cechą władania królestwem i tworzenia artystycznego jest najwyższa swoboda. Odejmięcie królów tę swobodę; przestanie być królem, stanie się poddanym; odejmięcie tę swobodę artystyce; przestanie być twórcą, stanie się rzemieślnikiem. Naród, pragnący mieć literaturę, musi przez swoje organa, przez Izby ustawodawcze i przez rząd, zapewnić powieściopisarzom, dramaturgom, poetom, krytykom, swobodę tworzenia i rozprawiania o twórczości literackiej. Reszta zależy od losu, który sprawi, lub nie sprawi, zjawienie się pisarzy utalentowanych i genialnych. Dyktowanie najgenialniejszym komediopisarzom, nowelistom, poetom, powieściopisarzom co mają pisać i o czym, nie prowadzi do niczego. Najbardziej szkodliwym wielkiego Szekspira jest jego „Henryk VIII“, zamówiony przez córkę jego monarchy, królową Elżbietę, Pochlebstwo „Cyrus“, napisany za namową Fouche'go przez Marię-Józefę Chenier, który pragnął powrócić do łask Napoleona, był wygwizdany przez publiczność Opera, skomponowana według szczegółowych wskazówek Wilhelma II, najniedowznaczniej padła, mimo że jej autorem był tak utalentowany kompozytor, jak twórca „Pałaców“.

* * *

Znakomitych dramaturgów, powieściopisarzy, krytyków, poetów, można, oczywiście, zaprosić do propagandowej pracy publicystycznej. Ponieważ są znakomitymi pisarzami, będą z pewnością pisali znakomite artykuły, felletony, odezwy, przemówienia, na tematy, związane z naszym życiem narodowym i z wzrostem naszej potęgi państwowej. Ale to jest co innego To nie jest twórczość literacka. To jest służba. Ważna, konieczna i piękna. Ale to nie jest literatura.

Nie mieszajmy pojęć.

fia nawet sami się przemienić. To też w ciągu krótkiego czasu stali się potężni. Któż tego im w tych czasach nie zadrościł? — Badając jednak sprawę ich potęgi należy nie tyle obserwować sam gnach mocarstwowski, który sobie stworzyli, ile wnikać w ideę, która przyswiewcała w budowie tego gnachu. Zauważyć zaś ją można najłatwiej w organizacji tej budowy, w jej najbardziej drobiazgowych detalach, w opiece nad robotnikami, dziećmi i wreszcie w samych zamiarach na przyszłość. Wszystkie te elementy niezbitnie dowodzą, że naród ten, gospodarz, od nowa się urządzając, swoją przyszłość mierzy nie na lata, lecz na stulecia, że jego korzenie w tę ziemię rok rocznie coraz to bardziej wstają, i że naród ten duchem i ramieniem dojrzał do obrony samego pnia“...

Tyle litewska urzędówka. Pod względem jednak tonu wyrażenia nie wiele odbiegają i inne dzienniki, że wymienimy organ ludowców „Lietuvos Zinios“.

J. E.

Ugoda serbsko-chorwacka wzmocni front państw demokratycznych

Najważniejsze rudności na drodze dokonania przełomowego, jak się zdawało, niesłuchanie trudnego dzieła ugody serbsko-chorwackiej, zostały już przewyżnione, wola po obu stronach układających się jest jak najlepsza, sytuacja międzynarodowa domaga się pośpiechu, a tym samym wszystko przemawia za tym, iż sprawa zostanie w najbliższym czasie zatwierdzona pomyślnie, że

ZDOBYCZE AUTONOMICZNE CHORWATÓW

realizowane przez nich w tej chwili, staną się również udziałem Słowenów, najmniejszego z trzech narodów, wchodzących w skład państwa jugosłowiańskiego dawnego S.H.C. Chorwaci prowadzili politykę zasadniczą, pozostawali w opozycji twardej i bezwzględnej, natomiast Słowenicy wybrali linię raczej kompromisową i do niedawna brali jeszcze bardzo czynny udział w dyktatorskich i półdyktatorskich rządach. Chorwaci nieraz krytykowali ugodowość Słowenów, ale ci ta godzili w miarę możliwości ostry kurs centralistyczny, a obecnie będą korzystali ze zdobyczy, osiągniętych przez Chorwatów.

Z chwilą sfinalizowania ugody, Jugosławia wejdzie na

NOWĄ PLATFORMĘ

pomyślnego, jak się należy spodziewać, i trwałego rozwoju. Po 10-ciu latach rządów parlamentarno-demokratycznych — 1918 — 1929 — po drugich 10-ciu latach rządów dyktatorskich i półdyktatorskich zanosi się na rozpoczęcie okresu trzeciego, będącego następstwem i syntezą do tychczasowych doświadczeń.

Trudności ustrojowe, z którymi borykało się S.H.S., późniejsza Jugosławia, wynikały z braku życia się historycznego i politycznego między narodami, wchodzącymi w skład wspólnego państwa. Odrębności kulturalne, odrębność tradycji historycznych między Serbami, a więc tymi, którzy wchodzili w skład Austrii i Węgier, a Cincarami z dawnego królestwa Serb

skiego zdawały się domagać fraktowania ogólnego, uwzględniania stworzonych przez dzieje odrębności. Tymczasem nieomal od samego początku wystąpiły mocno centralistyczne tendencje wśród Serbów, które można nazwać panserbskimi, zmierzającymi do rozszerzenia wpływu i kultury serbskiej

NA CAŁY OBSZAR PAŃSTWA.

Objawem dezorientacji, panującej w pierwszym okresie, jest fakt, że autorem pierwszej centralistycznej konstytucji S. H. S. był ówczesny minister spraw wewnętrznych, Serb, pochodzący z Chorwacji, a więc Preczanin, Svetozar Pribicewicz, ten sam, który potem zawiązał koalicję opozycyjną z dr. Maczkiem i najostrożniej występował przeciw centralizmowi.

Okres demokratyczny - parlamentarny był erą zaciętych walk partyjnych i powtarzających się nader często przesileni rządowych. Walki te, dzięki namiętnemu rozpolitykowanemu temperamentowi polityków, przede wszystkim zaś Serbów, przybierały nieraz bardzo zacięty charakter, co przejawiało się w zamordowaniu przywódcy chorwackiego — Stefana Redicza w Skupczynie, co znowu pociągnęło za sobą usłapienie posłów chorwackich z parlamentu.

Na choroby okresu pierwszego spróbowano lekarstwa, mającego stanowić ich antydotę. Miała się nim stać

DYKTATURA KRÓLEWSKA.

ogłoszona 6 stycznia 1929 roku. Wychodziła ona z założenia, że wystarczy objąć zakazem wszelkie odrębności narodowe, szczeponowe, partyjne, itd, aby one przestały istnieć i aby móc stworzyć na ich podstawie jedność narodową i polityczną. Akcja prowadzona w tym kierunku nieraz z nakładem wielkich sił i wydatnego nacisku, nie wydała spodziewanych rezultatów. Mimo tworzenia rządowych monopartii z przewagą żywiołu serbskiego i okrasą elementów słoweńskich i bośniacko-muzułmańskich, próby te nie zdawały się przodkować do głębi społeczeństwa.

Chorwacja stała się terenem niedostępnym dla ofensywy dyktatorskiej i jej monopartii. Słowenicy, jak mówiliśmy, zachowali się ostrożnie i wyczekująco, assekurując się z udziałem w rządach. Najważniejszym czynnikiem jednak, który zdecydował o bezowocności prób dyktatorsko - centralistycznych, była silna, coraz bardziej wzmagaająca się i jednolita

OPOZYCJA WŚRÓD SPOŁECZEŃSTWA SERBSKIEGO

przyzwyczajonego do żywego udziału w życiu politycznym i do samodzielnej decyzji w tych sprawach.

Opozycja serbska, w której skład weszły wszystkie dawne stronnictwa serbskie, które mimo zakazu nie zaprzestały swojej działalności, związały się z opozycją chorwacką dr. Maczka i wysunęły go na czoło wspólnej akcji, jako przywódcę najsilniejszej organizacji. Konsolidacja społeczeństwa jugosłowiańskiego dokonała się pod pokrywą dyktatury, ale w duchu przeciwnym temu systemowi. Po śmierci gwałtownej króla Aleksandra nie znalazł się następcą, obdarzony odpowiednim autorytetem, któryby mógł kontynuować jego politykę.

Rozpoczęły się próby nieśmiałego, potulnego, legowatego czy

LITWOWYJANA DYKTATURA.

przypominające okres w Rosji, po objawieniu rymu de Kirewi. Opozycja jednak, a zwłaszcza jej odłam chorwacki, była nieprzebijana, zgłosiła pełny usiępaw oraz gwarancji. Rzymowi po raz pierwszy w postaci autonomii narodowej i przywrócenia wolności wewnętrznej i dzięki temu po długim trudnościach udało się porozumienie zbliżyć do realizacji. Ma ono również wielkie znaczenie z punktu widzenia polityki zagranicznej. Idee wolności i demokracji, które na nowo triumfują w Jugosławii, stanowią mocny pomost między nią a blokiem państw, broniących pokoju, gdyż, przeciwnie, rządy dyktatorskie sympatyzowały z hitleryzmem i faszyzmem. M. K.

Antyhitlerowski proszek do mycia głowy Rewizja Gestapo w pociągach towarowych

Osoby, które ostatnio przejeżdżały tranzytem przez Niemcy, opowiadają o sensacyjnej rewizji dokonanej przez Gestapo w pociągach.

Na Friedrichshafen w Berlinie grupa gestapowców obeszła wszelkie przedziały wagonowe sprawdzając, czy który z pasażerów nie posiada numeru „Voelksicher Beobachter“. Znalezione numery dokładnie sprawdzano zwłaszcza na stronicy, na której nieścił się wielki artykuł p. l. „Deutsche Kunst in Ostpolen“. Następnie zapytywano pasażerów, czy czasami nie posiadają proszków szamponu do mycia głowy lub kosperk z znaczkami filatelistycznymi.

Na najbliższej stacji po przeprowadzeniu rewizji gestapowcy wyszli z wagonów. Ołóż jak okazuje się, rewizja ta została dokonana w związku z tym, że wspomniany

numer „Voelksicher Beobachter“, w którym pod wspomnianym tytułem o sztuce niemieckiej na wschodnich kresach polskich umieszczona była odezwa przeciw ustrojowi hitlerowskiemu.

Wywołało to konsternację wśród gestapowców i nazistów, bowiem nie wykryto tych, którzy dokonali mutacji numeru będącego już na maszynie. Numery te puszczono w obieg w ilości ogromnej.

Następnie wykryto, iż w torebkach z szamponem, sprzedawanym w aptekach, umieszczone są odezwy przeciw hitleryzmowi. Także samo w torebkach z znaczkami pocztowymi, kupowanymi przez młodzież szkolną są umieszczone odezwy opozycyjne.

Sprawa tych rewizji, a zwłaszcza tajemniczych odezwy jest przez władze niemieckie dyskretnie ukrywana.

Zużyte żarówki będzie można odnawiać!

W związku z ogólnym dążeniem do wykorzystania wszelkiego rodzaju odpadków, stał się obecnie aktualną sprawą regeneracji żarówek

Przeprowadzone w tej sprawie badania przez Izbę Przem. i Handlową katowicką stwierdziły, że zasadniczo baloniki lamp generowanych przy wprowadzaniu do nich nowych włókien mogą być wymyte i pozabawione osadu, zmniejszającego siłę światła

W tej sprawie przemysł żarówkowy zamierza uruchomić odpowiednie działy. Żarówki regenerowane opatrzone w znak biura badawczego będą dorównywać pod względem jakości żarówkom n. w. y. m.

Ponieważ fabryki żarówek regenerowanych mają mniejsze koszty produkcji przez tanie Lupuo szklanych baloników, będą one produkowały żarówki znacznie tańsze.

Ziewał 4 dni i 2 godziny a spał — 27 lat

Żyjąc z dnia na dzień, nie zastanawiamy się nigdy nad tym, ile czasu poświęcamy na różne drobnostki, ile godzin, dni, miesięcy, ba — nawet przepada na czynności, które wymagają przecież tylko chwili. Czynności te notowane skrupulatnie dają czasami niewiarogodne liczby.

Pewien 80-letni starzec z otówkiem w ręku notował całe życie ile czasu kosztowała jego każda „chwila“ ubierania spodni, czytania itp.

Jak wynika z notatek najwięcej czasu oczywiście poświęcił ów starzec na spanie, bo aż 27 lat. Tyle czasu zamownego bezpowrotnie spędził w objęciach Morfeusza.

Na mycie zużył 54 dni, 20 godzin i 7 minut. Na samo mycie zębów stracił 48 dni i 17 godzin. Na wiązanie krawatu stracił 444 godzin i minut.

Nie był wprawdzie żarłokiem i miał zwyczaj natychmiast po jedzeniu wstawać od stołu to jednak na spożywanie pokarmów zużył pełne 6 lat i 100 dni.

Papierosów nie palił wiele. Błyskawiczna czynność zapalania papierosa zdołałby się nie zużywać dużo czasu, tymczasem na zapalenie papierosa poświęcił 307 godzin, 16 minut.

Czytanie gazet pochłonięło 3.137 godzin.

Co najciekawsze, że ten osiemdziesięcioletni starzec ziewał przez... pełne 4 dni i 2 godziny.

Na golenie poświęcił 7 miesięcy, na pracę zawodową 21 lat i 3 miesiące, a na śmiech tylko jeden dzień i jedną godzinę. To stanowczo za mało!

Pół żartem, pół serio

W przedpokoju

Jak to różnie w życiu bywa, Nie tak dawno pokój był I w pokoju wśród spokoju Człowiek o dosycie śnił, Zapytując w niepokoju, Czy też wojna jest możliwa?

A dziś każdy z nas spokojnie, Rano, gdy dzień nowy wita, Jeszcze nie dokończył stroju, A już się znajomych pyta: Czyśmy jeszcze w... przedpokoju, Czy już właśnie jest po wojnie?

(Karp. — „Kurjer Warsz.“)

Między przyjaciółmi

W Rzymie opowiadają sobie na ucho. „Warto by oddać Etopię i Albanię kochanym kuzynom germańskim pod warunkiem, że zgodzą się na ewakuację Italii“.

Horymiec-Zarój

Sezon czteroleczny

Leczy reumatyzm, artretyzm, wszelkie schorzenia stawowe, gośćcowe, schorzenia nerwowe oraz wszelkie stany po zapalne, choroby kobiece, stany po zapalne przymacieza, choroby górnych dróg oddechowych — nie gruzlicze. Lanie ryczały — w sezonie II od zł. 164 — 21 dni, mieszkanie, utrzymanie 4 razy dziennie, kąpiele siarczane i borowinowe, opieka lekarska, podatek hotelowy, pościel, bielizna kąpielowa. Stacja kolejowa w miejscu. pow. Lu baczów, woj. lwowskie. Na linii kolej. Jarosław — Rawa Ruska.

Cryginalny lunatyk

W Bazylei zdarzył się przed kilku dniami ciekawy wypadek, opisywany szeroko w miejscowej prasie.

Mianowicie kierownik pewnego hotelu zauważył, że na dach wychodzi lunatyk po głodkiej solance domu i znajduje się już na drugim piętrze. Kr. swemu przeżeniu spostrzegł pewny moment, że jeden z lokatorów drugiego piętra, nie zdając sobie sprawy z niebezpieczeństwa, jakie groziło lunatykowi, dotknął lekko jego ramienia.

Wbrew przypuszczeniom, lunatyk nie spadł na ulicę, ale najspokojniej tą samą drogą powrócił do mieszkania, które znajdowało się na parterze. Z wędrowki tej wyszedł jednak z lekkim szwankiem, bowiem o rymnę budynku zadrapał lewą ręką.

Jak to sprzedawca pomidorów stał się nieuchwytnym przywódcą „miotaczy bomb“

Niezwykłe koleje życia wodza terrorystów irlandzkich

Wodzem terrorystów irlandzkich, obarczających dziś Anglię bombami i wykrętych nawet przez rząd Wolnego Państwa, jest

SEAN (JAN) RUSSEL.

Do walki z nim i z jego dyktandami, tyle sympatii budzącymi w Niemczech, stanął cały Scotland-Yard, ze sławnym komisarzem Canningiem i 20 tysiącami agentów.

Szukają go. Wiedzą, że wrócił z Ameryki, skąd go wydano. Szukają go w Irlandii, w hrabstwie Ulsteru, w Anglii, Walii, Szkocji. Szukają go nawet w Londynie, gdzie zresztą najłatwiej było mu się ukryć.

Któż to jest, ten Sean Russell?

Wiek mężczyzna, 50-letni, rudy, jak przystało na Irlandczyka, o kwadratowych ramionach, ale wysportowany i

KRZEPKI, JAK MŁODZIEŃCIEC.

Mejr 86 wzrostu — nie łatwo mu się schować w tłumie.

Pochodzi z ubogiej rodziny irlandzkiej. Studiował w uniwersytecie w Dublinie, gdzie dwaj jego bracia, Patryk i Józef, mała sklep z żelaznictwem, przy ulicy North Strand Road. Jest to dzielnica ludowa podmiejska, o kwadrans drogi od centrum Dublinia.

Gdy Sean pomagał jeszcze braciom w ich przedsiębiorstwie, prowadząc jednocześnie propagandę rewolucyjną wśród pospólstwa dublińskiego, policja odkryła

SEKRET JEGO MIESZKANIA.

W łazience było wielkie lustro, które za nacisnięciem sprężyny wnosilo się do góry i odkrywało drzwi. Wchodziło się tamtydo do małego pokoiku, gdzie był tylko stół i krzesło. Tam Sean Russell pracował nad tym, co uznał za misję swego życia i za obowiązek swego patriotyzmu. Terrorystą jest od 25 lat. W uniwersytecie przystąpił do irlandzkiego ruchu wywoleńczego. Gorliwość jego pozwoliła mu wybić się w organizacji na wysuniętą placówkę. Był już „kierownikiem komórki”, gdy w roku 1916 rozpoczęła się rewolucja dublińska.

W roku 1920 był

SZEFEM SKŁADÓW AMUNICJI POWSTAŃCZEJ.

Innymi słowy — wykonawcą zamachów, rozdawcą bomb i ich magazynierem. Organizuje swoje składy aż do roku 1926. Wówczas zaczyna się seria wybuchów w składach Dublinia i ten olbrzymi pożar, o którym dziś jeszcze wspominają z grozą.

Cudem jakimś Russel wydarł się pogoni władz bezpieczeństwa publicznego

Nie do uwierzenia: chce może „zmylić pogonię”, Russel osiadł spokojnie na północnym przedmieściu Dublinia. Wydzierzał domek z wielkim ogrodem. Zajął się ogrodnictwem.

POMIDORY I SAŁATĘ SPRZEDAŁ sam na targu. Mówiono wtedy o nim, że się uspokoił, że zapomniał z wielkiem o porwach młodoci.

Trwało to aż do roku 1934. Przez ten czas rzeczywiście nie było poważniejszych zamachów w Dublinie. Już jednak w roku 1932 Russel miał poważną rozmowę z de Valerą, który wówczas przyszedł do rządów.

Zapytał go:

— Czy pan może mnie zapewnić, że pan ogłosi republikę irlandzką?

De Valera nie dał odpowiedzi.

— Czy może pan obiecać, że mała armia irlandzka rozwinie się w armię regularną republikę?

— Nie

I wtedy

ZACZEŁO SIĘ NA NOWO.

Russel odbudował komórki swojej organizacji terrorystycznej, będącej w letargu. Porwał za sobą zniechęconych, którzy wyszli z więzień oraz znużonych, którzy stracili wiarę. We wskrzeszonej organizacji dokonał rodzaju zamachu stanu. Na czele oddanych sobie bezgranicznie 18 ludzi wdarł się do sali obrad i podporządkował sobie siłą czynnik umiarkowawsze.

Stał się wodzem, dyktatorem terrorystów irlandzkich.

W rok później, z ałszów, rozlepanych

w nocy, Dublin dowiedział się, że akcja TERRORYSTYCZNA ROZPOCZYNA SIĘ znowu. Proklamacje podpisane były przez Russela i sześciu innych terrorystów. Między nimi byli: George Plunkett i Fleming, który 12 stycznia r. posłał lordowi Halifaxowi ultimatum z żądaniem wycofania w ciągu 4 dni wojsk angielskich z terytorium Eire.

W ostatniej swojej kampanii Russel zgromadził 1.500 ludzi w Dublinie, 5 tysięcy — na północy Irlandii, 3 tysiące w Anglii i Szkocji, a ponadto 300 do 400 specjalistów, zwanych „miotaczami bomb”. Przed 3 miesiącami

POJĘCHĄ DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH,

rzekomo — dla odwiedzenia rodziny, otrzymawszy wizę konsulatu amerykańskiego w Dublinie. Organizował meefing publiczny i zebrał na swoją akcję 600 tysięcy funtów sterlingów. Trzeba dodać, że był gorąco popierany przez Naciz.

Podczas pobytu królestwa angielskich został aresztowany, później — wypuszczony na wolność. Gdzie dziś jest i czy zdołał przywieźć zebrane fundusze — nie wiadomo. Nad tym właśnie głowi się teraz komisarz Canning i jego pomocnicy.

Groźny jest bilans terrorystów irlandzkich. Dotychczas było 57 ZAMACHÓW W LONDYNIE I 70 — NA PROWINCII.

Oto ważniejsze:

18 stycznia — próba wysadzenia w powietrze pawilonu elektrycznego w Didsbury;

2 marca — zamach przeciw kanałowi w Harlesden;

22 marca — wybuch w Edgbaston, autobus rozbity w drzazgi;

29 marca — bomba uszkodziła most w Hammersmith;

17 czerwca — bomby w Manchester, jeden człowiek zabił;

24 czerwca — bomby w Londynie: w Park Lane, w Piccadilly, w Piccadilly Circus, na Baker street — 19 rannych;

2 lipca — bomby na dworcach kolejowych w Derby, Nottingham, Stafford, Coventry, Leamington — 2 rannych;

26 lipca — bomby w Londynie na dworcach King's Cross i Victoria — jeden zabił, 22 rannych.

Wszystko to — w tym roku. Kary więzienne, wymierzone aresztowanym za zamachy, wyniosły łącznie 604 lata.

Oczywiście, biorąc nawet pod uwagę ideowość ruchu irlandzkiego, nie można się nie zastrzec przeciw anarchicznym formom walki. Nie można także zapominać o przymierzu, jakie to elementy irlandzkie mają

Z NIEMCAMI HITLEROWSKIMI, podobnie, jak podczas wojny światowej ówczesni działacze irlandzcy kumali się z Niemcami Wilhelma II.

Jednakże Anglia, w swym wysokim poczuciu lojalizmu i sprawiedliwości, ostrze represyj kieruje dopiero przeciw tym, którzy są już wici.

Na demarche, jakie uczynił w Home Office wysoki komisarz Eire w Londynie, p. Dulanty, wskazując na słowa potępienia terrorystów z elementami przewrotu — otrzymał odpowiedź, iż

WYDALENI Z ANGLII BĘDĄ TYLKO TERRORYŚCI I ICH POMOCCY.

Jakoż ilość wydalonych istotnie nie jest duża, zaś o masowych wydaleniach nawet mowy nie było.

Jest to o tyle słuszne, że inne postanowienie sprawy rozdrażniłoby niewątpliwie ogół Irlandczyków i tylko przysporzyło zwolenników akcji Russela.

Reperują na gwałt rozsypującą się linię Zygryda

Do Westfalii, jak to stwierdza komunikat niemieckiej agencji telegraficznej sprowadzono 300 tysięcy robotników z t. zw. obozów pracy. Do przetrucania tych robotników z miejsce zamieszkania na teren prac używa się 5 tysięcy aut.

12 tysięcy kuchen połowych ma dostarczać robotnikom jedzenia. Komunikat niemiecki nie mówi naturalnie ani słowa o wielkiej armii agentów „Gestapo” strzegących pilnie tych nowoczesnych „niewolników hitlerizmu”.

Podobno ostatnio zdarzały się dość często ucieczki z tych obozów, gdzie ciężki rygor i marne pożywienie staje się nie do zniesienia nawet dla b. członków „hitlerjugend”.

Robotnicy mają budować nowe forty i umocnienia wzdłuż t. zw. „linii Zygryda”. Jak z tego można wnioskować, warowna linia niemiecka na zachodzie zawodzi nadal tak, że zaszła nagła potrzeba nowych przeróbek tych fortyfikacyj.

Hitlerowskie macki w Skandynawii

W roku 1921 powstała organizacja której celem miało być zacieśnienie stosunków kulturalnych i ekonomicznych pomiędzy Rzeszą a państwami skandynawskimi. Zaczęło się od urządzania „tygodni nordyckich”, w których brali udział uczeni artyści i osobistości ze świata przemysłowego i ekonomicznego, słowem — wszyscy ci, którzy z różnych przyczyn interesowali się zagadnieniem „nordyzmu”. Po przewrocie hitlerowskim „tygodnie” stały się „dniami”, a działalność „Nordische Gesellschaft” przybrała zdecydowane oblicze

AGENTURY NAR. SOCI.

na terenie państw skandynawskich. Obecnie towarzystwo to jest reprezentowane przez Heinricha Lohse, gauleitera szlezwicko-holsztyńskiego, a w skład ciała wykonawczego organizacji wchodzi m. in. Balduur v. Schirach, Himmler, Rosenberg, Darre i Hess. Siedziba głównej kwatery „Nordische Gesellschaft” mieści się w Lubecie i posiada 30 agencji we wszystkich większych miastach Rzeszy oraz stolicach

państw skandynawskich. Są to „niewolnicze” stowarzyszenia niemiecko-duńskie, niemiecko-szwedzkie, które w rzeczywistości otrzymują dyktando z Berlina.

„Nordische Gesellschaft” corocznie wysyła swych emisariuszy do krajów skandynawskich. Są to przeważnie pisarze i artyści, lub politycy. Towarzystwo, to założone w Trawemünde w 1924 r. „Ognisko” dla pisarzy

GERMANO-NORDYCKICH, gdzie zjeżdża się co roku 8 pisarzy, w tym 3 Niemców i 5 Skandynawów, którzy zostają „właścicielami” w arka ideologii nazistowskiej. Ta grupa 8 pisarzy sprawuje władzę nad organizacją „hanzeatycką”, która od r. 1935 rozdziela 3 nagrody literackie po 10.000 marek. Ale obok działalności pseudo-literackiej „Nordische Gesellschaft”, zajmuje się i innymi sprawami. W listopadzie 1934 „Social Demokraten” sztokholmski opublikował ciekawe rewelacje, dotyczące wysiłków „Nordische Gesellschaft” w kierunku umocnienia wpływów nazistowskich w Szwecji.

Celem organizatorów towarzystwa jest ZBLIŻENIE POMIĘDZY III RZESZĄ A SKANDYNAWIĄ

Z największą ostrożnością rozwijają się te małe „nordyckie”, podczas „dni nordyckich”, unikając wszystkiego, co mogłoby wzbudzić pewne wątpliwości co do zadań „Nordische Gesellschaft”. Tak np. nie się nie mówi o agencji antyduńskiej, prowadzonej w części Szlezwiku przynajmniej Danii przez Traktat Wersalski. Powodzenie „dni nordyckich” urządzanych z inicjatywą Rosenberga jest bardzo nierówne. Zaprasza się na te uroczystości dyplomatów skandynawskich, rezydujących w Berlinie i osobistości ze świata intelektualnego, politycznego i gospodarczego z obydwu krajów. Powodzenie tegorocznych „dni nordyckich” było znacznie mniejsze, niż w latach ubiegłych. Przyczyniło się do tego w znacznej mierze spadek prestiżu III Rzeszy.

Atrakcje V Targów Północnych

Modele portów Gdyni i Gdańska

19 bm. nastąpi w Wilnie uroczyste otwarcie V Międzynarodowych Targów Północnych. Na terenie targów widać gorączkową pracę przygotowawczą. Wznoszą się nowe pawilony, szykuje się teren pod stoiska, wpływają nowe zgłoszenia. Całością prac kieruje przybyły z Lwowa dotychczasowy dyrektor Targów Wschodnich p. Puchalski.

Onegdaj wieczorem w dyrekcji Targów Północnych odbyła się konferencja prasowa, na którą przybyli liczni reprezentanci prasy wileńskiej i korespondenci prasy zamiejscowych oraz przedstawiciele Polskiego Radia.

Konferencję zagał prezes Towarzystwa Targów Północnych, wiceprezydent K. Grodzicki, który w dłuższym przemówieniu scharakteryzował znaczenie wysiłku organizacyjnego oraz rolę Targów jako instrumentu gospodarczego, który ma ożywić życie gospodarcze Ziemi Północno-Wschodniej. Szczegółowy nacisk położył wiceprezydent Grodzicki na potrzebę wytworzenia dookoła tej imprezy przychylniej atmosfery. Omawiając ogólnie charakter akcji wystawowej podkreślił znaczenie wystawianej na Targach doskonałej miniatury

portów: gdynińskiego i gdańskiego, które dadzą dokładne pojęcie przewidzianym o roli i znaczeniu obu portów polskich, o ich pracy i technicznych możliwościach.

Trzeba tu dodać, że model portu gdynińskiego trafi na nasze Targi dzięki przypadkowi. Znajduje się on obecnie na wystawie w Budapeszcie i stamtąd miał odjechać na Wystawę Światową do Nowego Jorku. Zatrzymano go jednak w Budapeszcie, spóźnił się do Ameryki i dzięki temu będzie niewątpliwie jedną z największych atrakcyj obecnych Targów. Jest to model wykonany precyzyjnie, zawierający najdrobniejsze szczegóły naszego portu. Powierzchnia jego wynosi 17 metrów, oświetlany jest neonami. Wykonano go w Holandii kosztem przeszło 80.000 guldenu.

Drugą dużej miary atrakcją będą ekspozycje z terenu b. Czechosłowacji. Sprowadzeniem ich zajmuje się firma „Dal”.

Z kolei zabrał głos dyrektor Puchalski, który poinformował zebranych o udziale wystawców, adoptacji terenu Targów Północnych, imprezach i organizacji wycieczek na Targi.

Jeżeli chodzi o udział wystawców

na tegorocznych Targach Północnych, to poza grupą wystawców reprezentacyjnych — w której wystawiają monopol, PKO, PZUW, Zakład Ubezpieczeniowy i prawdopodobnie Ubezpieczalnia Społeczna z działem higieny dziecka, — wystawiają wszystkie przemysły, z których niektóre, jak np. metalowy, budowlany, meblarski prezentować się będą bardzo dobrane.

Dalej idzie rolnictwo, którego działy rybackie i pszczelarskie zapowiadają się wyjątkowo interesująco. Ryby mięsiste będą w dwóch basenach połączonych specjalnie wybudowanym kanałem.

W dziale pszczelarskim niewątpliwie będzie zwracał powszechną uwagę pokazowy oświetlony szklany ul, przedstawiający pracę i życie pszczół.

Inne działy wystawy z interesującą wystawą zielarską zapowiadają się również bardzo okazale.

Firmy wileńskie obsesły dość licznie Targi. Świadczy o tym fakt, że obecnie pozostała już tylko znikoma ilość wolnych miejsc, które do dnia otwarcia Targów najprawdopodobniej będą całkowicie zajęte.

Z imprez na pierwszy plan wysu-

wają się: zjazd Związku Młodej Wsi z dorocznymi dożynkami oraz

Wesołe Miasteczko,

które tym razem będzie znacznie bogatsze w atrakcje i imprezy, niż na Targach poprzednich. Wesołe Miasteczko przyjeżdża z Warszawy.

W trakcie starań z dużymi widokami na powodzenie pozostaje pozyskanie jako wystawców

portów Libawy i Rygi,

co ze względu na możliwości eksportowe przez te porty przemysłu Ziemi Północno-Wschodnich może mieć duże znaczenie.

Jeżeli chodzi o organizację wycieczek, to poza całym szeregiem pociągów popularnych z Wileńszczyzny i całej Polski, spodziewany jest przyjazd wycieczek z Litwy i Łotwy. Z Litwy mają przyjechać reprezentanci Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Izby Przemysłowej, Handlowej i Kmieć i innych oraz Związku Kupców.

Tak przedstawiają się w bardzo ogólnych zarysach plasy Targów Północnych. Do przykrych minusów, niezależnych zresztą od Targów, zaliczyć należy nieobecność na nich niektórych większych firm miejscowych, jak np. futrzarskich oraz firmy „Elektrik”. Jest to dziwne i niezrozumiałe.

Święto Sokoła w Wilnie

W dniach 12 i 13 sierpnia odbędzie się w Wilnie wielkie święto Sokoła.

W terminach tych odbędzie się bowiem zlot Sokołstwa polskiego dzielnicowy mazowiecki, na który przybędzie setki druhów i druhów z różnych miast Polski. Zaproszono m. in.: gen. Dąb-Biernackiego, wędrowcę wileńskiego Maruszewskiego, J. E. ks. arcybiskupa Jalbrzykowskiego, rektora USB ks. dr. Wójcickiego, prezesa Sokołstwa Polskiego ptk. Arciszewskiego oraz wiele innych znanych osobistości miasta Wilna.

Prócz części sportowej program zlotu przewiduje:

W pierwszym dniu trwania zlotu uczestnicy na czele pocztów sztandarowych udadzą się na Rosę, gdzie złożą hołd sercu Marszałka Józefa Piłsudskiego i wieńce na grobie Obrońców Wilna. Wieńce zostaną również złożone przez Sokołów na grobie Powstańców 1863 r.

W godzinach późniejszych w teatrze na Pohulance odbędzie się akademii, na którą złoży się liczne przemówienia przedstawicieli Sokołstwa polskiego i miejscowych władz oraz drugą część akademii wypełnią występy artystyczne.

Capstrzyk po ulicach Wilna uzupełni

program uroczystościowy w pierwszym dniu Święta Sokołów.

W dniu 13 sierpnia Sokoł wystąpił mszy św. na placu Katedralnym, po czym pochodem udadzą się do Ostrej Bramy, gdzie zostanie zawieszona wotum-ryngof przed Cudownym Obrazem Matki Bożej.

W godzinach wieczornych, po oficjalnym zamknięciu zlotu, odbędzie się w teatrze miejskim na Pohulance przedstawienie, wydane przez prezydenta m. Wilna dla uczestników zlotu. Odegrany zostanie dramat „Rejtan” Browińskiego.

W części sportowej program przewiduje zawody lekkoatletyczne, strzeleckie, piwackie, kolarskie i mecze gier sportowych. Głównym punktem programu sportowego będą oczywiście publiczne pokazy gimnastyczne Sokoł i Sokołów oraz tańce regionalne poszczególnych okręgów Sokoł.

Trzeci dzień zjazdu wypełnią zbiorowe wycieczki po Wilnie i okolicach Wileńszczyzny.

Ponadto wielu uczestników zostanie na dzień 15 sierpnia, by wziąć udział w wielkim święcie 25-lecia Pierwszej Dywizji Legionów, która to uroczystość odbędzie się w Wilnie.

HOTEL
„ST. GEORGES”
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Rozwój hodowli koni i bydła w pow. oszmiańskim

Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Oszmianie w ostatnim czasie nasiliło akcję w kierunku hodowli bydła, trzody chlewnej, owiec i koni, uruchamiając dodatkowo w 32 wsiach punky hodowlane.

Hodowla koni znacznie się rozwinęła, wskutek większego zainteresowania się jakością hodowli konia przez państwo zagraniczne.

Eksport koni w roku ubiegłym do państw zagranicznych, jak: Grecji, Bułgarii, Anglii, Szwajcarii, Belgii i innych państw (zarobki zakupionych na rynku oszmiańskim sięgał sumy około miliona złotych. Konie oszmiańskie były prezentowane w roku ub. na Wystawie Krajowej w Lublinie w ilości 15 sztuk, które zostały nabyte za sumę 14.650 złotych z odznaczeniami złotym i srebrnymi.

Akcja hodowlana bydła posuwa się z każdym rokiem. W roku bieżącym rozprowadzono wśród gospodarstw przykłałowych 28 sztuk cielczek i buhajków rasy czarno-polskiej, przy czym w 24 gospodarstwach prowadzony był konkurs wychowawczy cieląt. Hodowla trzody chlewnej w stosunku do roku ubiegłego przedsięwzięta się powiększeniem o 42 kurki i 85 maciorek rasy wielkiej białej angielskiej, zaś przetręta dodatkowo zakupione z funduszy rolników Wileńskiej Izby Rolniczej zostały rozprzedane wśród hodowców na sumę 4.220 zł. Co do hodowli owiec drogą konkursu obdzielono poszczególnym gospodarzy 48 sztuk jarek oraz na wystawie rolniczej w Oszmianie nagrodzono kilkunastu rolników za dobry wychód.

CENTRALA
SPÓŁDZIELNI
ROLNICZO - HANDLOWYCH
w Wilnie, Mickiewicza 19
telefon 2-56
poleca
NAWOZY SZTUCZNE. NASIENIA
ZBOŻ OZYMICH, MASZYNY
I NARZĘDZIA ROLNICZE.
HURT DETAL
Kupuje wszelkie zboża w partiach wagi nowych i drobnicowo

Program akcji nasiennej na okres 3 lat

Ministerstwo Rolnictwa, dążąc do podniesienia wytwórczości roślinnej, ustaliło program akcji nasiennej, która zostanie zapoczątkowana w sezonie jesiennym br. i która kolejno obejmie teren całego państwa. Akcja ta obejmuje okres 3-letni po czym tj. po roku 1942 zorganizowane wymiana zbóż powinna zamienić się w stałą akcję, działającą na całym terenie normalnie.

W rb. ma być obsiane wartościowym ziarnem przynajmniej 10 proc. ogólnego obszaru zasiewów jesiennych żyta i pszenicy w drobnych gospodarstwach rolnych. W 1940 roku zastosowanie nasion uszlachetnionych do siewu powinno objąć 10 proc. powierzchni upraw owsa, jęczmienia i pszenicy jarej oraz 20 proc. upraw żyta i pszenicy ozimej. Na 1941 rok akcja przewiduje powiększenie obszaru zasiewów o dalsze 20 proc. dla zbóż jarych i ozimych. Na zakończenie 3-letniego okresu akcji w sezonie wiosennym 1942 obsiew ziarnem uszlachetnionym powinien objąć dalsze 20 proc. zbóż jarych.

Ten 3-letni okres akcji rozciąga się na sprawę wprowadzenia uszlachetnionego ziarna siewnego na 50 proc. ogólnego obszaru upraw zbożowych, pozostałe zaś

50 proc. powierzchni należy uważać za własność gospodarstw zaopatrujących się samodzielnie w kwalifikowany materiał siewny, bądź też gospodarstw słabych finansowo, które w najbliższych latach do prac, związanych z akcją nasiennej, nie przystąpią. Od 1942 r. zorganizowana wymiana zbóż powinna obejmować corocznie ok. 10 proc. zasiewów.

Organizacja akcji nasiennej została przez ministerstwo poruczona izbom rolniczym, które odpowiednio prace przeprowadzą w terenie za pośrednictwem powiatowych organizacji rolniczych, oraz samorządu terytorialnego. Akcja ta przewiduje nabycie nasion przez rolników bezpośrednio w punktach produkcji za gotówkę przy pomocy pożyczki w ramach kredytu zaliczkowego, przez wymianę bezgotówkową zboża konsumpcyjnego na zboże siewne, bądź przez nabycie węgłą spółdzielni rolniczo-handlowych, w majątkach ziemskich itp.

Ministerstwo Rolnictwa ustaliło już wytyczne dla organizacji akcji nasiennej dla izb rolniczych oraz dla organizacji w powiatach. Powiatowe organizacje rolnicze do dnia 1 sierpnia 1940 r. mają przy-

gotować całą akcję, a więc: przyjąć zgłoszenia kółek rolniczych, gromad i rolników, deklarujących wymianę zboża, ustalić w jakich instytucjach rolnicy będą mogli korzystać z kredytu zaliczkowego, nawiązać kontakt z gospodarstwami folwarcznymi, które z nich wykażą gotowość odsprzedaży ziarna siewnego itp.

Do 5 sierpnia powiatowe organizacje rolnicze ustalą terminy i sposób odbioru ziarna z folwarku, a do 25 sierpnia br. winny postarać się o próbki zbóż siewnych z folwarków i ustalić sposób regulowania za zboże. Po nadto rolnicy, płacący za zboże siewne własną gotówką, mają do 15 sierpnia br. wpłacić zadatek w wysokości zł 5 od 1 q., a rolnicy, biorący na ten cel kredyt zaliczkowy, winni od 25 sierpnia załatwić formalności pożyczkowe w instytucjach kredytowych i wpłacić jako zadatek na zboże conajmniej zł 10 od 1 q. W razie braku dostatecznej ilości materiału siewnego, izby rolnicze mogą wydawać odpowiednie kartki na ulgowe przewóz zboża dla akcji nasiennej z innych powiatów. Przewiduje się, że w bieżącym roku akcja nasiennej zakończy się do 15 września br., a wiosenna akcja nasiennej do 15 marca 1940 roku.

Inwestycje na terenie pow. święciańskiego

Przed kilku dniami donieśliśmy, że na terenie święciańskiego bezrobotnych nie ma, bowiem wszyscy pozostający bez pracy zostali zatrudnieni na drogach publicznych.

Przyjrzyjmy się pokrótce co się buduje i robi w rodzimym powiecie Wielkiego Marszałka.

W Podbrodziu na placu naprzeciwko Zakładów Przemysłowych hr. Tyszkiewicz z inicjatywy miejskich i okolicznych właścicieli gospodarstw rolnych, zrzeszonych już obecnie w Spółdzielni Roln.-Gospod. i Zarobkowych — kosztem 145.000 złotych, otrzymanych z Państw. Banku Rolnego jako 1% pożyczka inwestycyjna buduje się gorzelnia. Uruchomienie gorzelni przewiduje się w listopadzie b. r.

Podobną gorzelnia również z inicjatyw rolników buduje się w Szemętowszczyźnie.

Na marginesie zaznaczyć należy, że gorzelnie te będą własnością nie jednej względnie paru osób jak dotychczas, lecz kilkudziesięciu członków spółdzielni co jest inowacją w Polsce do niedawna nie znaną. Oczywiście uruchomienie tych gorzeln przed wszystkim spowoduje wzrost zapotrzebowania ziemniaków i jęczmienia, które w pierwszym rzędzie będą nabywane u wszystkich okolicznych gospodarzy, a ponadto przyczyni się do rozpowszechnienia hodowli trzody chlewnej, bowiem pozostałość zacieru, pospolicie tu zwana „braha“ jest najlepszym pokarmem luczny.

Ponadto w Podbrodziu hr. Tyszkiewicz kończy budowę tekturowni mówiąc nawiasem, rozpoczęła już przed kilku laty, kiedy to kosztem półmilion złotych tuż pod miastem na rzecze Dubince wzniesiono olbrzymią tamę wodną, wykorzystywaną dotychczas tylko przez tartak, młyn i elektrownię.

W Święcianach przy ul. Wileńskiej naprzeciwko cerkwi prawosławnej wznosi się olbrzymią płytową kamienkę. w

której znajdują pomieszczenia starostwa powiatowe i agendy jego (obecnie rozmieszczone po całym mieście), wydział powiatowy i komenda Pol. Państw. Budowę finansuje Państwo.

W Świrze miejscowy zarząd gminy przy pomocy Funduszu Pracy buduje dom, przeznaczony na siedzibę wiejskiego ośrodka zdrowia trzech gmin (świrskiej, żukojniańskiej i szemętowskiej).

W Dukaszach kosztem 10.000 złotych

uzyskanych z kasy samorządu, Funduszu Pracy i Tow. Pop. Budowy Szkół Powsz. rozpoczęło budowę murywanej szkoły powszechnej. Praca posuwa się w szybkim tempie i już jesienią r. bież. gmach zostanie oddany do użytku.

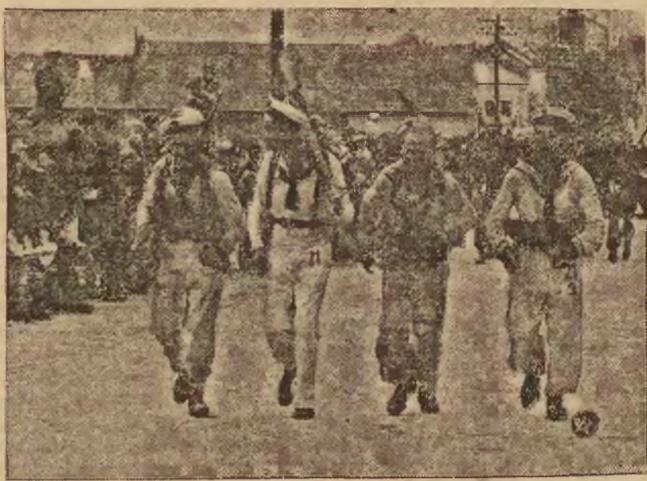
Wreszcie w Andrzejówce (gminy łwreckiej) gmina z własnych funduszy wznosi krewniany bydynek, przeznaczony na pomieszczenie szkoły powszechnej J. Terlecki

Wilno na szarym końcu w obrotach giełdowych

Największymi obrotami może się naturalnie pochwalić przede wszystkim giełda stołeczna. Nie źle jednak wykazują swą działalność i giełdy prowincjonalne, z których na pierwsze miejsce wysuwa się giełda poznańska, mogąca się pochwalić 63,2% obrotów wszystkich razem wziętych giełd prowincjonalnych. Dalsze miej-

sca zajmują: giełda łwowska, łódzka, krakowska i wileńska. Warto jeszcze podkreślić, że gdy np. obroty giełdy warszawskiej wyniosły w roku ubiegłym sumę 549.4 milionów zł, to obroty takiej giełdy w Wilnie, zajmującej pod względem obrotów ostatnie miejsce z polskich giełd, wyniosły zaledwie 424 tysiące złotych.

Na trzecim etapie XV marszu „Szlakiem Karłowki“

Patrol marynarzy na trasie marszu.

Śmiertelny płon burzy nad gm. me szagolską

Nad wsią Papiernia (gm. me szagolska, pow. wil.-trocki) przeszła gwałtowna burza z ulewnyim deszczem. Burza ta zaskoczyła pracujących w polu: 36-letniego Witolda Kaśnikowskiego, jego 28-letnią żonę, Marię, oraz brata, Edwarda.

Wszyscy troje przed ulewą schronili się nieopatrznie pod wysokie drzewo, w które — uderzył w pewnym momencie

piorun. Witold K. padł trupem na miejscu, jego zaś żona i brat zostali ciężko porażeni. Przy okazji powyższego wypadku warto zaznaczyć, że podczas burzy nie należy się chować pod wysokie drzewa, wszelkie bowiem wysoko nad ziemią sterzące przedmioty ściągają pioruny. (Zb.)

Tragiczna bójka

Wódka przyczyną wielu nieszczęść

W dniu 8 bm., około godz. 18, mieszkańcy wsi Pulnorańce byli świadkami tragicznej bójki. Między powracającymi z Michaliszek (pow. wil.-tr.) Traktem Bałowego, w stanie nietrzeźwym, 20-letnim Aleks. Ciukszą (zasc. Łączka) i 32-l. Edw. Biednkiewiczem a 29-letnim m-cem wsi

Jelinki, Michałem Kińczą — powstała sprzeczka, która przerodziła się wkrótce w bójkę.

Podczas tej bójki Kińcza uderzył kamieniem w głowę Biednkiewicza tak fatalnie, że ten padł nieprzytomny. W stanie nieprzytomnym przewieziono go do zasc. Zielonka, gdzie przedwczoraj o g. 4 rano zmarł.

Zabójcę zatrzymano. Dochodzenie prowadzi posterunek P.P. w Michaliszkach.

Tegoroczne zbiory pastwą płomieni

W folw. Międzyrzecze (pow. wil.-tr., gm. rudzińska), podczas burzy, piorun uderzył w stodołę Kazimierza Zdanowicza. Stodoła wraz z tegorocznymi zbiorami spłonęła doszczętnie. Straty wynoszą 4000 zł.

We wsi Międzyrzecze Stare (ta sama gmina) od pioruna spłonęła z tegorocz. plonem stodoła Wincentego Gajdzisa. Straty — 850 zł. (Zb.)

Kurjer Sportowy

Wspaniały wynik fińskiego juniora na 10 tys. metrów

W Kouvala w Finlandii odbył się pojedynk fińskich lekkoatletów na 10 tys. m. Zwyciężył młodzieńki zawodnik V. Touminen, osiągając wspaniały czas 30:07, 6. Drugie miejsce zajęli Pekuri i Salminen w jednakowym czasie 30:16, 6. Tylko wiel-

ki upał przeszkodził Touminenowi w pobiciu rekordu świata Salminena na tym dystansie (30:05, 5). Czas Touminena jest najlepszym wynikiem, osiągniętym w tej konkurencji na świecie w ostatnich dwóch latach.

Niepewny udział Polaków w mistrzostwach akademickich świata

Zapowiedziany udział polskich akademików w 8 mistrzostwach akademickich świata w Monaco napotyka na szereg trudności. Jedną z najpoważniejszych jest skreślenie z programu tegorocznych igrzysk wioślarstwa, a to z powodu braku odpowiedniego toru. Ponieważ polscy wioślarze mieliby w tej konkurencji duże szanse zajęcia pierwszego miejsca, cen-

trała AZS'ów zwróciła się do organizatorów mistrzostw z propozycją przeniesienia igrzysk do Marsylii. Niestety ze względów technicznych zmiana miejsca igrzysk okazała się niemożliwa.

Wobec negatywnej odpowiedzi C.I.E. udział polskich akademików w tych mistrzostwach nie jest jeszcze pewny.

Narciarze polscy będą ubezpieczeni od wypadków

Na ostatnim zjeździe delegatów Polskiego Związku Narciarskiego powołano do życia narciarski fundusz ubezpieczeniowy, obciążając na ten cel wszystkich zrzeszonych w PZN narciarzy kwotą 50 gr rocznie.

Dolychczasowe ubezpieczenia narciarzy odnosily się jedynie do premii na wy-

pałek kalektwa lub śmierci, nie obejmowały natomiast možnosti leczenia w razie wypadku w czasie treningu względnie zawodów.

Decyzja PZN w tej sprawie jest równocześnie pierwszą w Polsce próbą rozwiązania trudnego problemu ubezpieczenia zawodników.

MARY RICHMOND

60

MIŁOŚĆ I PODEJRZENIE

Przekład autoryzowany z angielskiego W. M.

Streszczenie początku.

W Aucklandzie została zamordowana Lilian Crane i porwana jej wyciowawka Fleurette. O zbrodni posądzeni są przyjaciele straconego bandyty Johna Rolfe'a. Zakochany we Fleurette Jimmy Carter wzywa do pomocy swego przyjaciela Hardinge'a. Sprawy zbrodni zażądał okupu 5 tys. funtów, który doręczył im Jimmy Carter. Ban byłów ściga Hardinge, lecz popadł w zasadzkę. Jednakże policja zdołała złapać byłą służącą Lilian Crane — Fenton. Aresztowaną Hardinge badał — bez rezultatu. Po wstępnej rozprawie sądowej aresztowaną postrzelono śmiertelnie na ulicy. Na miejscu zbrodni Hardinge znalazł maskotkę należącą do Elżbiety Courtenay, która przed kilku dniami odrzuciła jego oświadczenia. Gdy wrócił po wypadku, zastał Hardinge w swoim mieszkaniu Elżbieta, która zawiadomiła, że przyjmuje jego oświadczenia. Zwiększa to podejrzenie agenta, który każe Elżbietę śledzić agentowi.

(Dalszy ciąg).

— Ho, ho, ho, co to wszystko znaczy? — zawołał.

— Dokąd to się wybierasz, Elżbieto?

— Zapytaj lepiej pana Hardinge'a.

Doktor spojrzał pytająco na Piotra.

— A więc?

— Przykro mi, panie doktorze, ale byłem zmuszony zaareztować panią Courtenay pod ciężkim zarzutem. Zabieramy ją do Aucklandu.

— Na miłość Boską! Jakież to jest zarzut?

— Morderstwa.

— Ale... ale... to jest nie do wiary! Pan... pan nie może tego uczynić!

— To się na nic nie zda, doktorze — wtrąciła Elżbieta, śmiejąc się nerwowo. — Nie możemy walczyć z prawem. Muszę jechać. Przyjeżdż zobaczysz się ze mną. Zdaje się, że więźniowie, czekający na rozprawę, mają prawo przyjmować wizyty! — odwróciła się do Hardinge'a: — Chodźmy już!

Hardinge pomógł jej wsiąść do samochodu, i sam wsiadł za nią. Williams pozostał przy kierownicy. Za chwilę jechali już ku bramie aleją. Brama była otwarta i bez przeszkód znaleźli się na drodze do Aucklandu.

Elżbieta wtuliła się w kąt i przykryła oczy.

Hardinge nie spodziewał się, że przyjmie to wszystko tak spokojnie. Podziwiał ją i zachwycał się jej opanowaniem, ale wolałby, żeby okazała strach i mniejszą siłę woli.

Słońce schowało się i ciemne chmury przestoniły niebo.

Zdawało się, że burza wisiała w powietrzu. Hardinge krzyknął do Williamsa, żeby się zatrzymał.

— Trzeba podnieść szyby. — Nie mógł sam dać sobie rady jedną ręką, czekał więc aż Williams to zrobi. Zaraz ruszyli dalej. Właśnie rześysty deszcz lunął, jak gdyby czekał tylko na zasłonienie okien. Była to istna ulewa: Grube krople bębniły o dach samochodu i biły w szyby. Wkrótce dwie białe strugi wody popłynęły po obu stronach drogi, która stała się śliska i niebezpieczna. Wtem samochód skoczył, obrócił się na miejscu pod prostym kątem i zarył się przodem w rowie. Hardinge zaklął. Elżbieta krzyknęła.

— Czy pan ranny, panie Williams?

— Broń Boże! Amerykanin wyslizgnął się z samochodu i otworzył drzwiczki. — Trzeba wysiąść, proszę pana. Obawiam się, że jeżeli nam kawał czasu, zanim wyciągniemy go z tego rowu. A żeby to zaraza!

— Czy można by się tu gdzie schować przed deszczem?

— Jest tu niedaleko coś w rodzaju hotelu. Ostatecznie można się tam schronić, zanim burza przejdzie. Pewnie znajdę tam kogoś, co mi pomoże wyostać wóz. Sam, zdaje, nie podołam.

— A ja nie mogę wam pomóc, z tą chorą ręką. Chodźmy, Elżbieto, w hotelu będzie najlepiej zaczekać, zanim on się tu upora z samochodem.

Powlekli się więc droga. Elżbieta w środku, mi-

dzy Hardinge'm i Williams'em. Szli zaledwie pięć minut, ale były to chyba najdłuższe minuty w ich życiu. Zanim znaleźli się pod dachem, byli przemoknięci do nitki. Hotel z dużą werandą od frontu, był nędzny i odrapany, wyglądał, jakby się miał niedługo zawalić. Oparszywały pies leżał przed drzwiami. Gdy się zbliżyli, podniósł się i zawarczał. Elżbieta przemówiła do niego uspokajająco, i po paru chwilach niezdecydowania, położył się z powrotem.

Bрудny mężczyzna, bez kurtki, wyszedł na ich spotkanie.

— Coś do picia? — zapytał uniżenie, rzucając okiem na mundur Williamsa.

— Niezła myśl! — roześmiał się Hardinge. — Słuchajcie no, mieliśmy tu niedaleko wypadek samochodowy. Nie poważnego, ale wóz ugrzązał w rowie i nie możemy go stamtąd wyostać. Kiedy deszcz przejdzie, pomożecie panu wyciągnąć wóz? A tymczasem możemy dostać osobny pokój?

— Tak jest, proszę pana. Myślę, że mogę coś takiego zaofiarować panom. Prozę za mną.

Zaprowadził ich do małego pokoiku w głębi domu. Był on bardzo ubogo umeblowany i nie odznaczał się czystością, ale stanowił pożądane schronienie przed ulewą. Na kominku palił sieniędzy ogień, ale gospodarz przyniósł więcej drewna.

— Zaraz się rozpalę — rzekł. — A teraz co państwu podać?

— Whisky byłaby najstosowniejsza, jak pan myśli, panie Williams?... Tak, proszę przynieść whisky i butelkę wody sodowej. — Spojrzał na Elżbietę, która usiadła przy ogniu i wyciągnęła ręce do migoczących wesoło płomieni. — A pani co pozwo?

— Dziękuję, nie nie chcę!

(D c. n.)

KRONIKA

SIERPIEŃ
11
Piątek

Dziś: Zuzanny P.
Jutro: Klary P.
Wschód słońca — g. 3 m. 48
Zachód słońca — g. 7 m. 01

WILEŃSKA DYŻURY APTEK.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Nałęczka (Jagiellońska 1); S-ów Augustowskiego (Kijowska 2); Romeckiego i Zelańca (Wileńskie 8); Frumkinów (Niemiecka 23); Rosikowskiego (Kalwaryjska 31).

Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokoiska 42); Szantyra (Legionów 10); Zajczkowskiego (Witoldowa 22).

MIEJSKA.

— 60 lokali szkolnych w remoncie. Wobec zbliżającego się nowego roku szkolnego Magistrat w szybkim tempie przeprowadza obecnie remonty we wszystkich lokalach publicznych szkół powszechnych na terenie całego miasta.

Ogółem remont przeprowadzany jest w 60 lokalach szkolnych.

PRASOWA.

— Konfiskata „Aidasu”. Decyzją władz administracyjnych skonfiskowany został numer 93 litewskiej gazety „Aidas” z dnia 10 bm.

SPRAWY SZKOLNE

— Udział młodzieży w uroczystościach 15 bm. Wczoraj w Inspektoracie Szkolnym odbyło się zebranie dyrektorów i kierowników szkół średnich i powszechnych. Na zebraniu tym omawiany był udział młodzieży w uroczystościach 25-lecia Wileńskiej Dywizji Legionowej.

Działwa w uroczystościach tych ma wziąć czynny udział. Będzie ona rozmieszczona na ul. Mickiewicza na odcinku między ul. Wileńską a placem Katedralnym, zajmując miejsca po obu stronach chodników.

NOWOGRODZKA

— Kilkaś młr bruku. Dzięki otrzymaniu dotacji i kredytów na przebrukowanie kosiak ul. Kościelnej, Zarząd Miejski zabrukował kamieniem z ul. Kościelnej paręset metrów ul. Hołówki w kierunku traktu ludzkiego, całą ul. Jasną (dawniej Wygon) i ul. Muncypalną (Racewę). Na nowozabrukowanych ulicach układane są jednocześnie chodniki.

— Owoce. Są już w sprzedaży jabłka i gruszki. Owoce w okolicach Nowogródka obrodziły w tym roku b. dobrze. Jednakże ceny są narazie dość wysokie, bo od 30 do 50 gr za kg grusz. Wiśnie od 50 do 70 gr.

— Ciężki problem. Właściciele posesy przy szosie stonimskiej, między Nowogródkiem i Skrzydłem, otrzymali polecenie ułożenia chodników. Ponieważ są to przeważnie drobni rolnicy, których polną ciągnąć się wzdłuż szosy na przestrzeni kilkuset metrów, natomiast ułożenie takiego chodnika wraz z robotami ziemnymi wynoszący za sto metrów biejących około 500 zł, rolnicy stają obecnie wobec bardzo ciężkiego problemu: czy sprzedać pole i przenieść się na wieś, czy czekać aż Zarząd Miejski sam ułoży, czy też zacząć robić chodnik „na raty” w miarę swych możliwości. Dla niektórych, np. dla Katarzyny Bliźniakowej koszt ułożenia chodnika przekracza wartość całej jej chałupy wraz z chlewem i stodołą (pod jednym dachem), których Zarząd Miejski nie pozwala nawet remontować.

— WŚCIEKLIZNA W NOWOGRODZKU. Zarząd m. Nowogródka wydał obwieszczenie podając w nim do wiadomości, że w związku z wypadkami wściekłej psy walające się bez kagańców po mieście będą zabijane. Psy podwórzne, gończe i inne — winne być

na uwzię. Nieprzeszlagający tych wymagań karani będą przez władze administracyjne do 6 tygodni aresztu lub do 1.000 zł grzywny.

LIOZKA

List do Redakcji

Szanowny Panie Redaktorze. Jeśli rząd nasz potrzebuje pieniędzy, to uważam, że Polska licząca 33 mil. obywateli może i powinna o własnych siłach zdobyć się na potrzebną sumę. Jeśli każdy obywatel, doceniając doniosłość chwili da na cele wojskowe przynajmniej 12 zł. z kwoty tych zbierze się okazała suma, która w zupełności pokryje potrzeby Rządu.

Wzywając czytelników „Kurjera Wileńskiego” do składania ofiar na FON, ze swej strony oświadczam, iż na powyższy cel wpłaciłem do administracji „Kurjera Wileńskiego” kwotę zł 100.

Proszę Pana Redaktora o przyłączenie wyrazów należytego szacunku i uznania
BRONISŁAW BOROWSKI,
Lida, ul. Suwalska 5.

NIEŚWIESKA

— WYRATOWAŁ TRZECH TONA-CYCH. W rzece Uszy k. Horodzieja, w czasie kąpieli wpadli do głębokiego dołu trzej mężczyźni którzy zaczęli tonąć, znajdujący się obok kąpieliska kierownik Zw. Mł. Polski Witold Samotyja, rzucił się na pomoc wyciągając na brzeg „niedoszłych” topalców.

OSZMAŃSKA

— Na terenie powiatu oszmańskiego podał lnu na rynek coraz bardziej wzrasta. Firma Iniarska „Wileńska” w Nowowilejce działalność swą na terenie powiatu poszerza, organizując nowe punkty skupu lnu. W ubiegłym sezonie „Wileńska” zakupiła bezpośrednio od producentów Iniarskich około 10.000 kg. czysto trzępanego włókna. Prace w kierunku przeróbki słomy prowadzone są przez organizację rolniczą.

Hotel EUROPEJSKI
WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Z TEKI POLICYJNEJ

ESENCJA...

Pogotowie ratunkowe interweniowało na ul. Subocz 37. w sprawie zatrucia się esencją octową Ily Ejdelson.

Przyczyny wypadku nie rozpoznano.

NOWOCZESNY „HANDEL”.

Elżbieta Tomkiewicz (Bakszła 17.) zameldowała, że na ul. Makowej niej. Julia Wilczyńska (Zawalna 30.) zdjęła z niej przemocą sweter za — nieuregulowanie długu w sumie 5 zł.

„MA-SZYNISTA”.

Ze stacji kol. Porubanek skradziono szyny kolejowe. W czasie śledztwa 6 szyn, pochodzących z tej kradzieży, znaleziono u Antoniego Michałowskiego, zamieszkałego w Kropiwnicy.

W LITWIE zgłoszenia na prenumeratę „Kurj. Wileńskiego” przyjmują: F-ma „SPAUDA” — Kaunas, Maironio 5-a; Księgarnia „STELLA” — Kaunas. Prenumerata miesięczna 5 litów

Wilno przygotowuje się do uroczystości 15 bm.

Magistrat zarządził obecnie na terenie całego miasta, a zwłaszcza w śródmieściu przeprowadzenie robót porządkowych. Miasto ma być uporządkowane do dnia 15 sierpnia, w którym odbędzie się uroczystości związane z 25-leciem Dywizji Legionowej.

W związku z tymi uroczystościami konserwator zarządził również zasypanie wykopalisk na placu Katedralnym.

Poza tym na placu Katedralnym poza budową nowoczesnej gładkiej nawierzchni jezdni tuż koło samej Bazyliki prowadzone są przez Magistrat roboty przy budowie prowizorycznej jezdni dla przebiegu pochodu w dn. 15 bm.

Magistrat zarządził również zasypanie wykopalisk na placu Katedralnym.

Poza tym na placu Katedralnym poza budową nowoczesnej gładkiej nawierzchni jezdni tuż koło samej Bazyliki prowadzone są przez Magistrat roboty przy budowie prowizorycznej jezdni dla przebiegu pochodu w dn. 15 bm.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.

— „Szarłatne róże” — na przedstawieniu wieczorowym! Dziś, 11 bm., o g. 20, przedstawienie wieczorowe w Teatrze Miejskim na Pohulance wypełni lekka komedia współczesna Benedetti'ego pt. „Szarłatne róże”. Zabawne sytuacje, interesująca treść sztuki — daje wielkie pole do popisu wykonawcom ról głównych. W. Alexandrowicz, St. Jaśkiewicz i W. Surzyńskiemu. Oprawa dekoracyjna — Jan i Kamila Golusowie Ceny popularne

— W niedzielę, 13 bm., o g. 16, po cenach popularnych — „Szarłatne róże” w wykonaniu premierowej obsady ze spotu.

— Z Teatru Miejskiego! W ramach uroczystości 25-lecia Oddziałów Wileńskiej Dywizji Legionów — zostanie wystawione w Wilnie na górze Zamkowej w dniu 15 sierpnia 1939 r. wielkie widowisko Waleriana Charkiewicza pt. „Miecz i serce”.

Będzie to pierwsze w Polsce wyzyskanie ruin zamku górnego jako tła do filmu widowiskowego i pierwsze widowisko z zamierzonego cyklu misteriów jagiellońskich, napisana wyłącznie z myślą o murach na górze Zamkowej i po raz pierwszy wykonane przez Zespół Teatru Miejskiego na wolnym powietrzu.

— Teatr Objazdowy w Świętlanach! Dziś, 11.VIII, Teatr Objazdowy gra w Świętlanach z dużym powodzeniem komedię L. Krzemieńskiego pt. „Niezawodny system”. Udział biorą pp. E. Ściborowa, Z. Markowska, A. Daniewicz i W. Ścibor.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.

— „Domek trzech dziewcząt”. — Występ Radzisława Pefera. Dziś ukaże się operetka z muzyką F. Szuberta „Domek trzech dziewcząt”, ilustrującą przeżycia wielkiego kompozytora. W wykonaniu bierze udział cały zespół artystyczny z Nochowiczówną, Dobrzańką, Winieckim, Folańskim i Radzisławem Peferem w rolach głównych.

Radzisław Peter w Wilnie wystąpi tylko dwa razy. Kierownictwo muzyczne T. Kowalika. Ceny letnie. Wycieczki zespołone i Sokoli korzystają z ulg biletowych

— „Dzwony z Corneville”. Najbliższą premierą będzie operetka w 4 obrazach R. Planquette'a „Dzwony z Corneville”, której premiera została wyznaczona na najbliższą środę.

— Opera w Lutni. W niedzielę 13, o godz. 8 m. 15, ujrzemy nieśmiertelne dzieło St. Moniuszki „Halka”. — Bilety wcześniej nabywać można w kasie teatru od 11 do 9 wiecz. Sokoli i wycieczki korzystają z ulg biletowych.

Nie poć się!
DZYN SUDOR
AP. KOWALSKI
radikalnie usuwa
POT I WODĘ

Wiadomości radiowe

JEDEN ODBIORNIK RADIOWY NA 20 DOMÓW WIEJSKICH.

W Polsce z górą milion abonentów radiowych, z których około 700.000 mieszka w miastach i miasteczkach, a 300.000 na prowincji, to jest w miejscowościach mających poniżej 5.000 mieszkańców oraz w wsiach, gdzie zrozumienie potrzeby posiadania radia jest coraz większe, a istniejące odbiorniki są stale w obłączeniu, zwłaszcza podczas audycji słownych, z których mieszkańcy nie korzystają znacznie mniej czynnie. Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że w miastach jest przeszło 2 miliony mieszkań, około 700.000 odborników, to widzimy, że jeden odbiornik wypada na mniej więcej trzy mieszkańców. Oczywiście najdalej zaofonizowane są wielkie miasta, mające ponad 100 tysięcy mieszkańców, tam co drugie mieszkanie jest zaopatrzone w odbiornik radiowy. Nie trzeba się więc dziwić, że uporządkowanie anten stało się palącą koniecznością. Natomiast na wsi jest pod względem radiofizycznej znacznie gorzej, aniżeli w miastach. Na wsi wypada bowiem jeden odbiornik na mniej więcej 20 mieszkań, czyli domów wiejskich.

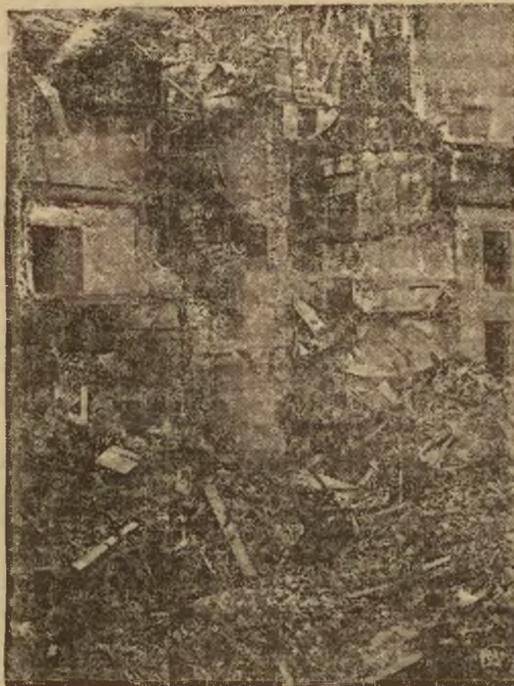
BROSZURA O BUDOWIE ODBIORNIKA KRYSZTAŁKOWEGO.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Ra” ukazała się broszura pt. „Odbiornik kryształkowy i instalacja radiowa”. Broszura ta w przystępnej i przejrzystej formie podaje krótki wykład budowy odbiornika radiowego kryształkowego przy czym przyjęto tym odbornika jak najbardziej nieskomplikowany, tak, że każdy na podstawie broszury może go sobie sam zorganizować w ciągu kilku godzin.

Zapoznajemy się tam w sposób szczegółowy z przygotowaniem materiałów i naryżdzi, z nawijaniem i łączeniem cewek z montowaniem aparatu, z instalacją anteny i uziemienia oraz z konserwacją słuchawek. Liczne rysunki ułatwiają orientację i sprawiają, że wykład zawarty w broszurze jest zupełnie zrozumiały nawet dla kompletnego laika w sprawach radiowych.

Wydanie tej broszury łączy się z akcją Polskiego Radia, organizowania masowych kursów budowy detektora, zataczającą coraz szersze kręgi.

Katastrofalna eksplozja gazu w Londynie

Na jednej z ulic, położonej w City londyńskiej, w pobliżu katedry św. Pawła nastąpiła katastrofalna w swych skutkach eksplozja gazu w dużym gmachu mieszkalnym, który rozszarpał się w gruzy. Na zdjęciu — dom zburzony skutkiem eksplozji gazu.

RADIO

WILNO

Piątek, dnia 11 sierpnia 1939 r.

6,56 Pieśń poranna. 7,00 Dziennik por. 7,15 Muzyka z płyt. 8,15 Sklepy i tańcy! 8,30 Trudne wasacje. 9,00—11,30 Różowa. 11,37 Sygnal czasu i hejnał. 12,05 Audycja pol. 12,00 Wiadomości z miasta i prowincji. 12,00 Program na dzisiejszy. 13,10 Melodie z łosnow ozwawkowych. 13,00 Muzyka lekka. 14,40 Kronika sportowa. 14,40 Pogadanka dla młodzieży. 15,00 Muzyka popularna w wyk. Ork. Rozgł. Wil. pod dykt. W. Szczepaniszego. 15,10 Wiadomości gospodarcze. 16,00 Dziennik popołudniowy. 16,10 Pogad. aktualna. 16,20 Utwory skrzypcowe w wyk. Antoniego Szatranza. 16,40 Rozmowa z czyteln. 17,00 z rozrywki. 17,30 Wycieczki i spacerzy prowadzi Leon Szestakowski. 17,35 II audycja z cyklu: Wybrane sonaty Beethovena w wyk. Stanisława Szpaniaskiego. 18,00 Wiosna i lato w pieśni polskiej. Recital śpiewaczy H. Łosakiewicz-Mońckiej. 18,20 Wycieczki z cyklu: „Dwaj bracia” — „Baśń, Kiełda, legenda”. 18,25 „Dwaj bracia” — „Baśń, Kiełda, legenda”. 19,00 Z cyklu: „Baśń, Kiełda, legenda”. 19,20 Transmisja z zagranicznych miasteczko Europy w Orłowie. 19,30 „Tęcza wieczny” — koncert. 20,15 Rozmowa. — 20,25 „Uprawę pod oziminy” — pog. dla rolników — wykł. inż. J. Steek ewicz. 20,40 Audycja informacyjna. 21,00 Ilustracje muzyczne do utworów scenicznych. 22,15 Audycja: Montaigne. „Półzłotów” — „na czy uczyć się umierać”. 22,30 Muzyka iwu fortepianowa. 23,00 Ostatnie wiadomości

SOBOTA, dnia 12 sierpnia 1939 r.

6,56 Pieśń poranna. 7,00 Dziennik por. 7,15 Muzyka z płyt. 8,15 Z mikrofonem przez Polskę: „Wizyta w Sulejówku”. 11,37 Sygnal czasu i hejnał. 12,05 Audycja pol. 13,00 Wiadomości z miasta i prowincji. 13,05 Program na dzisiaj. 13,10 „W świecie dziecięcy” — audycja dla najmłodszych w oprac. Marysi Rożkówny. 13,10 Muzyka lekka. 14,30 „Czyje to jest?” — kwadrans speakera. 14,45 Audycja dla dzieci: „Koszałki — opałki z radiowej kioabanki”. 15,15 Muzyka popularna. 15,45 Wiadomości gospodarcze. 16,00 Dziennik popołudniowy. 16,10 Pogadanka aktualna. 16,20 Recital fortepianowy Marii Ogibianki. 16,45 Kronika wydarzeń w technice. 17,00 Koncert symfoniczny. 17,30 Pogadanka radiotechniczna Mieczysława Galskiego. 17,40 Piosenkarze. 18,00 Francuska muzyka współczesna. 19,00 „Przez szum mór do siedmiu wzgórz” — wesele powieści radiowa. 19,25 Pierwsze walki legionowe: „Znaczenie marszu na Kelece” — pogadanka. 19,35 Audycja dla Polaków zagranicą. 20,00 „Melodie ziemi polskiej”. 20,25 Audycja dla młodzieży wjskiej: „Konkursista w gospodarstwie” — pog. inż. Z. Charkiewicza. 20,35 Wileńskie wiadomości sportowe. 20,40 Audycje informacyjne. 21,00 „Przy sobocie po robocie” — koncert rozrywkowy. 23,00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. 23,05 Zak. óczenie programu.

BARANOWICZE

Piątek, dnia 11 sierpnia 1939 r.

6,56 Pieśń poranna. 13,00 Wiadomości z naszych stron. 13,10 Melodie z popularnych operetek. 13,50 Nasz program. 14,00 „Suliser”. 17,00 Z różnych krajów (płyty z Wilna). 17,30 „Ze swiata” — krąje potąd nowe (płyty). 17,40 Skrzynka techniczna — inż. Fryderyk Stark. 20,20 „Wypętlający gruz z mieszkaniami” — pog. higieniczna kpl. dr. Bolesława Tomaszewskiego. 20,35 Wiadomości dla naszej wsi. 23,05 Zak. óczenie programu.

SOBOTA, dnia 12 sierpnia 1939 r.

6,56 Pieśń poranna. 13,00 Wiadomości z naszych stron. 13,10 Muzyka lekka (płyty). 13,55 Nasz program. 14,00 „Polski tamiec artystyczny” (płyty). 17,00 Koncert symfoniczny (płyty z Wilna). 17,30 Pogadanka radiotechniczna Mieczysława Galskiego (z Wilna). 17,40 Piosenkarze (płyty z Wilna). 20,25 Audycja dla młodzieży wjskiej — „Pora pomyśleć o naszych izbach świetlicowych” — pogadanka Ireny Tarzewskiej. 20,35 Wiadomości dla naszej wsi. 23,05 Zak. óczenie programu.

Echa nadużyć w Lombardzie Miejskim

Onegdaj na wokandę Sądu Okręgowego w Wilnie wpłynęła głośna w swoim czasie sprawa sensacyjnych nadużyć w lombardzie miejskim.

Ławę oskarżonych zajęli: b. taksator tego lombardu Leon Perkowski, w.żny Jan Barszczewski, goniec Antoni Minkiewicz i Janina Kozieł-Poklewska.

Akt oskarżenia zarzucał, podsądnym, że nabywali oni w mieście najróżnorodniejsze rzeczy, które następnie dzięki porozumieniu z taksatorem Perkowskim zastawiali w lombardzie za cenę 2—3 razy droższą od ich rzeczywistej wartości.

W wielu wypadkach kwity były sprzedawane handlarzom, którzy w konsekwencji ponosili duże straty. Dzięki też takiemu wypadkowi nadużycia wyszły na jaw. Jeden z takich kwitów na zastaw ubrania oszacowanego przez Perkowskiego

na 200 zł nabył Abram Doliński, który następnie stwierdził, że istotna wartość tego ubrania nie przekracza 50 złotych.

Oskarżeni tłumaczyli się, że działali bez złej woli. W pierwszym dniu procesu sąd przesłuchał kilkudziesięciu świadków. Przewód sądowy trwał do późnego wieczora.

Prokurator i obrona złożyli szereg wniosków. Dla powzięcia decyzji sąd odrzucił rozprawę do dnia wczorajszego.

Wczoraj po krótkim przewodzie sądowym zapadła decyzja odroczenia rozprawy do dnia 24 bm. z tym, że w dniu 24 bm. przeprowadzone zostaną przez sąd dokładne oględziny zastawionych zastawów.

Proces o nadużycia w lombardzie wywołał w Wilnie bardzo duże zainteresowanie.

